ՍԱՐԴԱՐԱԲԱԴ
SARDARABAD

BUENOS AIRES
AÑO XV
N° 558
Miércoles 7 de Febrero de 1990

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

NUEVAMENTE UGAB LLAMA A AYUDAR A ARMENIA

La Unión General Armenia de Beneficencia, analizando de cerca los acontecimientos de Armenia y Azerbeiján, en el curso de esta semana invitó a sus socios a una tarea de colecta, a fin de brindar ayuda inmediata a los miles de armenios refugiados que huyeron de Bakú, capital de Azerbeidján.

Desde hace dos semanas la Sra Louise Manoogian Simone, presidente de UGAB, se encuentra en Armenia y la Dra. Berdjuhí Svadjian, miembro del Consejo Directivo Central, el sábado próximo pasado partió rumbo a Armenia con el propósito de analizar el curso de los acontecimientos.

Con el fin de examinar la situación de los armenios que huyeron de Bakú y del bloqueo al que está sometida Armenia por los azeríes, los miembros del Consejo Directivo Central de UGAB en los EE.UU., mantuvieron el día sábado una conferencia telegónica de costa a costa. Al término de la misma, el Consejo Directivo Central emitió el siguiente comunicado:

"Una vez más nuestra patria y pueblo vive días de crisis. Desde el 14 de enero los azeríes están aplicando una política de exterminio de los armenios, tanto en el territorio de Azerbeidján, llevando a cabo acciones armadas.

Decenas de hijos del pueblo armenio ya han caído víctimas de la barbarie salvaje de las turbas azeríes y miles de armenios, abandonando sus bienes y en muchos casos sometidos a martirios, han llegado a Armenia y a otras Repúblicas cercanas. Se espera que en lo sucesivo todos los armenios que se encuentran en el territorio de Azerbeidján, con la preocupación de asegurar su existencia física, se dirijan hacia Armenia prodiciendo de esta manera una nueva corriente de decenas de miles de refugiados necesitados de todo tipo de ayuda.

Los acontecimientos registrados alarman profundamente a toda persona honesta y particularmente a cada armenio. Ante este estado de la situación ningún armenio puede permanecer indiferente al destino de su pueblo. Ha llegado la hora de que cada armenio y organización armenia se encuentren a la altura de sus sagradas obligaciones nacionales y tiendan su mano de ayuda a Armenia, Artsaj y en general a sus hermanos y hermanas del Cáucaso.

En estos momentos cruciales la presidenta de nuestra Unión, la Sra. Louise Manoogian Simone, se encuentra en Armenia, sostiene conversaciones con funcionarios estatales responsables, sigue personalmente el desarollo de la situacion, implementa los métodos mas eficaces para llegar en ayuda de nuestra patria y pueblo, informando y dando instrucciones al respecto.

La situación en el dia de la fecha, a pesar de que la Región Autónoma del Gharapagh Montañoso (Artsaj) se halla bajo el control del Ejército Soviético se espera que, teniendo en cuenta que la entrada de las tropas en las zonas conflictivas encuentran resistencia y las operaciones armadas azerbeidjanas contra los armenios aun continúan, el estado de guerra se extiende dentro de la region.

En la presente situación la Unión General Armenia de Beneficencia hace un llamamiento a todos sus asociados a movilizar todas sus posibilidades:

A) Organizando colectas y haciendo llegar ayuda humanitaria a la patria y a los refugiados allí reunidos.

B) Ponerse en acción inmediatamente para crear una base de apoyo a los derechos armenios ante la opinión pública mundial.

1— A través de cartas, llamadas telefónicas y telegramas, poner en conocimiento de los medios de prensa y comunicación locales la actual situación de nuestro pueblo, invitándolos a hacerse eco de la misma.

2— Interesar a las autoridades estatales locales y a los representantes estatales extranjeros, haciéndoles conocer nuestro problema e impulsándolos a prestar ayuda humanitaria a nuestro pueblo.

3— A través de telegramas o con encuentros con los enbajadores soviéticos, hacer sentir a las autoridades soviéticas centrales el carácter dramático de la actual situación para nuestro pueblo y las esperanzas depositadas por los armenios de la diáspora en los pasos dados por las autoridades hacia la reestructuración y la democratización, llamándolos a no abandonar a su suerte a nuestro pueblo.

Estas tareas en caso necesario, se pueden llevar a cabo con la participación de otras organizaciones, particularmente en las colectividades donde estas organizaciones estén abocadas al trabajo unitario.

Nosotros haremos todo lo posible para estar en permanente comunicación con nuestras comisiones y filiales, y esperamos que nuestros organismos responsables a su vez establezcan contacto regular con nosotros e informen acerca de las medidas implementadas y del desarrollo de las actividades en sus colectividades".

Union General Armenia de Beneficencia
Consejo Directivo Central
22 de enero de 1990

Y, ahora que ?

LOS AZERIES SE ALZARON CONTRA MOSCU

Los diarios de las pasadas semanas registraron, paso a paso, el levantamiento que los azeríes personificaron contra Moscú, en una cruenta lucha, que resultó en cientos de muertos y multitud de heridos, al enviar el Kremlin sus tropas regulares para sofocar esta acción de protesta étnica.

Del trágico hecho no podía estar ausente —tal vez como excusa— su odio antiarmenio, y así comenzaron los choques matando a 30 armenios (que luego serían muchos más), en su decisión de expulsar a nuestros hermanos de la capital, Bakú.

Según los periodistas "fue el peor incidente de violencia entre azeríes y armenios desde que se desató la controversia".

Hasta dos inocentes mujeres fueron arrojadas desde balcones. La consigna era **"sacar a los armenios de la capital"**,donde se calcula residen alrededor de 20.000 personas de esta nacionalidad.

Los hechos adquirieron tal trascendencia que el gobierno de Moscú se vió obligado a enviar tropas regulares para reprimir a los insurrectos. Casi

(sigue pag. 5)

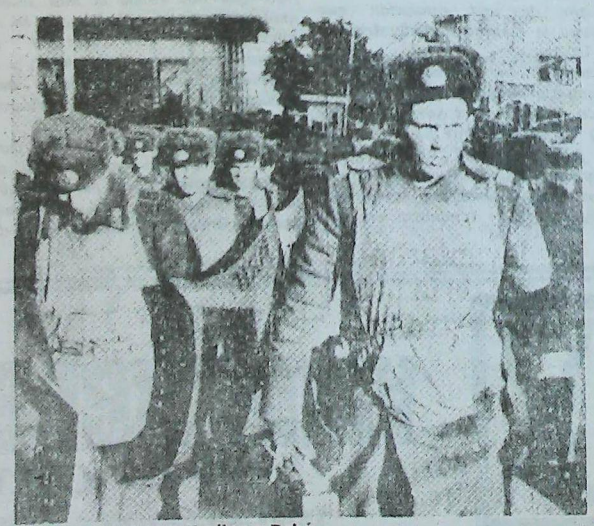

Tropas soviéticas patrullan a Bakú

Armenia es de todos los Armenios

Dijo Sylva Gabudikian

En la primera semana de diciembre, más exactamente el miércoles 6, el Parlamento de Armenia realizó una sesión extraordinaria en la que discutió medidas a tomar por el gobierno armenio a fin de garantizar la absoluta seguridad de villas y ciudades ubicadas en la frontera con Azerbajian. Desde principios de septiembre azeríes armados se estuvieron infiltrando y causando muertes, destrucción y saqueos en dichas áreas, y todas las quejas elevadas al gobierno de Moscú no han producido ningún resultado. El parlamento también discutió una propuesta presentada por el reciente creado Movimiento Nacional Armenio, en el sentido de que sean eliminadas las palabras 'sovietica' y 'socialista' de la denominación oficial de la República de Armenia). El Movimiento también había incluido en sus manifestaciones propuestas radicales en Armenia en los aspectos social, político y económico. Los siguientes conceptos corresponden al vibrante discurso que, en esa ocasión, pronunciara en el Parlamento la conocida poetisa Sylva Gabudikian

Hoy el Soviet Supremo de Armenia (Parlamento) está en sesión, y el destino de nuestra nación debe ser decidido aquí. Tan es así que yo no he podido resistir el llamado al podio para dirigirme a ustedes; yo no puedo silenciar la voz de mi conciencia que me dice que no tengo derecho a permanecer en silencio, que no tengo derecho a no manifestar mi preocupación por el crítico inmediato futuro que envuelve a nuestro pueblo. Dejando a un lado la justa cólera y la protesta que surge de nuestro corazón, no llegamos a valorar adonde nos llevarán esta cólera y esta protesta. Es como si nosotros olvidáramos el sentido de lugar y de tiempo de esta crítica situación y aprobáramos resoluciones, manifestaciones impresas, sin tomar en cuenta que nosotros estamos llamados a tomar y consumar estas decisiones. Desde 1957, cuando yo visité por primera vez Artsaj, por medio de mi poesía, de cartas y telegramas que envié a Baku y a Moscú, me senti consustanciada con el dolor y con el sufrimiento de Artsaj. De tal manera, yo no puedo más que alegrarme cuando asisto al lanzamiento de una resolución que proclama la reunificación de Armenia con Artsaj.

Sin embargo, los delegados de Artsaj han anunciado que la decisión en este sentido pasará por el Soviet Supremo de la URSS, mediante una Comisión que formada el 28 de noviembre arribará a Stepanagerd con el expreso próposito de desmantelar al Comité Especial de Administración y establecer su propia supervisión del territorio.

Esto nos permite prever el choque que se producirá aquí. Asimismo, resulta fácil prever los trágicos efectos de las decisiones que se tomen, en lo que hace a la escalada de choque que pueden alcanzar a la región de Goris, Noyemperian e Ichevan, en Armenia, piden a Dios conocer qué calamidad les aguarda todavía.

Nosotros, frente a todo esto, estamos listos para dar a nuestros hermanos de manera ordenada nuestro apoyo para que ellos alcancen la victoria, tanto como con envidiable optimismo anunció aquí mi romantico amigo Igor Mouradian.?

Basando nuestras acciones sobre varias manifestaciones, nosotros necesitamos aprobar medidas que apoyen a la propia determinación de Armenia, empezando por la eliminación de su nombre de las palabras "sovietica" y "socialista", lo que ya de por sí constituye una declaración de independencia. Nosotros necesitamos aquí, hoy, lograr la aprobación de que se ponga fin al poder absoluto del Partido Comunista en Armenia y que se establezca un sistema multipartidario.

Nosotros necesitamos, hoy, aprobar resoluciones que apunten a terminar con la supervisión de Moscú, y al establecimiento de una República "basada" en los principios de los derechos humanos y la justicia social, la democracia y el cambio".

No debemos precipitarnos en derrocar al régimen totalitario soviético, recordando a la Armenia bolchevique de 1920—que hoy recibe la más severa condenación de la historia-que en su apresuramiento por derrocar al zarismo y asegurar el socialismo y la "revolución universal", fueron más católicos que el Papa y sacrificaron los intereses del pueblo armenio.

Existe entonces alguna necesidad, para nosotros, hoy, de jugar un rol de avanzados vanguardistas para destruir, por ejemplo, la "tiranía ruso—soviética" en cada lugar de Ucrania, Moldavia y especialmente en los estados del Báltico, donde ellos admiran nuestra intranquilidad e insurrección, pero nos abandonan en nuestros momentos de necesidad. Por qué debemos nosotros, hoy, poner en peligro la misma existencia física de nuestro pueblo?

Nadie se opone al establecimiento en Armenia de la muy deseada propia determinación y alto cambio democrático, especialmente despues de la última decisión, que devuelve la jurisdicción de Artsaj a Azerbaijan y pisotea nuestro propio respeto nacional.

Pero yo repito: debemos actuar con extrema prudencia, teniendo en cuenta la actual posición de Armenia que, desde el 1º de diciembre de este año, está tratando de encontrarse a sí misma. Partiendo de las inoperantes medidas de Moscú para poner fin al terrible bloqueo azerí con todas sus desastrosas consecuencias; trabando los diez millones de rúblos reservados para la reconstrucción de las zonas devastadas por el terremoto; obstaculizando el envío de elementos para la reconstrucción desde distintos puntos de la Unión Soviética, haciendo perder estos materiales y fondos establecidos con ese destino y acabando casi con la ayuda enviada desde otros países, a punto de someter a nuestro pueblo a una crisis económica y militar, golpeando su propia existencia: esta es la cuestión.

Estos son hechos reales, verdaderas amenazas que no pueden ser negados por ninguna oratoria retórica ni repitiendo tontamente el dicho inglés. "Finalmente, no se trata aquí de enemigos o amigos, sino sólo de intereses nacionales", Sí, estos son intereses nacionales y, como siempre, también al presente ellos deben ser nuestra divisa.

Y si nosotros estamos hablando en el nombre de los intereses nacionales, entonces nosotros no debemos desculdar la opinión de nuestra otra mitad, la Diaspora armenia, la opinión de sus partidos políticos y otras organizaciones en el pasado añó medio ellos han estado llamanaonos a la prudencia, a la circunspección y sensibilidad. Yo puedo citar a este respecto numerosas publicaciones de la Diáspora.

En consecuencia, me considero obligada a formular las siguientes sugestiones: "Al presente, en la sesión del Congreso de Diputados del Pueblo de la URSS, nuestra decisión sobre la reunificación de la República de Armenia y la región autónoma del montañoso Gharabagh debe considerar todas las explicaciones y comentarios hechos al respecto.

Debe convocarse, tan pronto como sea posible, a una Conferencia de todos los Armenios, con la Participación de los Partidos Políticos Tashnagsutiun, Ramgavar y Hnchakian, la Unión General Armenia de Beneficencia y toda otra organización de la Diáspora.

Si nuestro lema es: "La salvación del pueblo de Armenia acosado en su resistencia colectiva", entonces debemos reunir y juntar nuestros recursos y potencial humano en orden a arribar a decisiones y conclusiones nacionales, para todos los armenios.

Luego de arribar a estas conclusiones, debemos someterlas a un plebiscito nacional y, sólo entonces, luego del resultado del plebiscito, decidir las medidas y la postura de nuestra República.

Algunos podrán calificarme como quieran. Pueden llamarme conservadora; yo no pienso en mi éxito después de mi discurso, sino en la protección y preservación de nuestro pueblo, la seguridad de nuestra pequeña tierra, una tierra que pertenece a todos los armenios de aquí, de Armenia, y de la Diáspora; una Armenia que no es de nuestra generación sino de todas las generaciones que nos seguirán; una tierra que quiere ser el Arca de Noé donde puedan fefugiarse los armenios y mantener su existencia en orden a la realización de nuestros justos y fundamentales sueños nacionales.

vaneskeheian s.a.c.i.f.i.
CUEROS CURTIDOS
IMPORTACION - EXPORTACION
RAUL SCALABRINI ORTIZ 676
TEL. 854-7845 - 855-0628
BUENOS AIRES

LLAMAMIENTO

a los socios de la Unión General Armenia de Beneficencia y a todos los armenios

Queridos compatriotas:

Nuestra Patria, Armenia, está viviendo días muy difíciles y penosos. Por haberse puesto en pie para defender la justa causa de la Armenidad de Artsaj, Armenia está siendo sometida a bloqueo por parte del Azerbaijan turco. De acuerdo con las últimas cifras, un millón de toneladas de mercancías enviadas a Armenia por la línea férrea que pasa por territorio azerbaidjano, y que suman unos 20.000 vagones de material de construcción, combustible y productos alimenticios, no llegan a Armenia como consecuencia de este Bloqueo.

Ya es sensible en Armenia la falta de combustible y energía eléctrica.

Los turcos azeríes, impunes después del Genocidio de Sumgait, aplicaron los mismos métodos contra los armenios de Bakú. Nuestros compatriotas de Bakú fueron violados, arrojados al vacío desde las ventanas de los edificios altos, martirizados y acuchillados.

En la actualidad hay en Armenia unos 250.000 armenios que huyeron de Azerbaidjan, la mayoría de ellos sin vivienda ni alojamiento decoroso.

En los últimos días, los azeríes perpetraron ataques armados contra las poblaciones armenias de Shahumian, Janlar y Kedashen, vecinas a Artsaj, y desde Najichevan atacaron las aldeas del destrito de Ararat, cercanas a la frontera. Aparentemente, los azeríes han planificado el exterminio de los armenios, de Armenia incluso... Ayer Artsaj y Najichevan, hoy Zanguezur y el valle del Ararat.

Armenia está necesitada de nuestra ayuda moral y material. En estos difíciles días tenemos que ayudar a nuestros hermanos y hermanas.

Hora a hora cambia el curso de los acontecimientos en Armenia. No se descarta la posibilidad de que jóvenes de la Diáspora tengan que defender a nuestra Patria de las turbas azeríes con las armas en la mano, junto a los irregulares de la Patria.

Ha sonado la hora. En consecuencia hacemos un llamamiento para:

A) Organizar colectas de dinero en toda la colectividad, a fin de enviar lo recaudado a nuestros hermanos de Armenia. Que ningún armenio eluda el deber de hacer su aporte para la sagrada misión de defensa de nuestra Patria.

B) Que los jóvenes y hombres maduros se inscriban para, llegado el momento, defender a nuestra Madre Patria.

¡ Viva nuestra sagrada Patria !

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA
(filial Buenos Aires)

LIGA DE JOVENES CONVOCA

La LIGA de JOVENES de la UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA reunida en la ciudad de Buenos Aires, el dia 24/01/90, con motivo de los acontecimientos sucedidos en el CAUCASO (U.R.S.S.), que son de dominio publico declara:

1) Que los "PORGROMS" antiarmenios realizados en Bakú, Najichevan y poblados adyacentes, por parte de bandas armadas Azerbeijanas, no son hechos aislados, sino parte de una politica destinada a "PANTURANIZAR" la region. Obra como antecedente de esto el impune genocidio cometido por el estado Turco en 1915.

2) Que los sucesos actuales se constituyen como prueba para demostrar que en esta virtual "GUERRA CIVIL" hay un pais agresor: La R.S.S. de Azerbeijan, y un pueblo agredido: EL ARMENIO, quien procede a la autodefensa como una necesidad.

3) Que el pueblo armenio, tal como lo ha demostrado permanentemente, agota y agotará todas las instancias juridicas y constitucionales dentro del sistema politico de la U.R.S.S., para seguir, manifestando su reclamo de anexión del territorio de KARABAJ (ARTSAJ), que históricamente le pertenece.

Esta voluntad habla a las claras del deseo de mayor profundización de la democracia, mayor apoyo a la "PERESTROIKA" y al proceso de reestructuración liderado por el presidente de la U.R.S.S.,Mijail Gorbachov.

Instamos a los jovenes de la colectividad a mantenerse en estado de "deliberación permanente" con vistas a definir los pasos a seguir ante el conflicto.

La comprometida situación de nuestros hermanos de la Madre Patria asi lo exigé.

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 771-6500

ALDEBARAN

Temporada 89/90

Ruta Panamericana
Ramal 9 a Escobar
(Km. 38,500 - Frente Sylvapen)
Pileta de Natación
Vestuarios - Duchas
Fútbol - Voley
Fogones - Solarium
Abonos Temporada
(9/12 al 18/3)
Socios mayores A 25.000
no socios mayores A 35.000
Menores de 12 años, A 12.000
No socios menores A 17.000
(Menores 6 años sin cargo)
Diarias: Socios A 1.500,
no socios A 2.000
Menores socios A 800
menores no socios A 1.000
(Menores de 6 años sin cargo)

INFORMES Y RESERVAS:
U.G.A.B.

Asesoría técnica en riesgos industriales y contratación de seguros generales

SEGUROS GENERALES LAMAS

ATENCION ESPECIAL A LA COLECTIVIDAD ARMENIA

Bme. Mitre 777 7° B. Capital
TE. 49-1942/1886

Daniel Youssefian e Hijos S.A.

Distribuidor y Mayorista Textil Blanco y Tejidos en general

Sarmiento 2357 Buenos Aires
TE. 48-9442/5298

Merceril S.A.

Larrea 237. Capital

T.E.: 48-9343

COMUNICADO

En su comunicado del 22 de diciembre, nuestra Arquidiócesis informó acerca de la situación planteada con la Iglesia. Aclarando su opinión, revelaba al público que en razón de la situación administrativa—jurídica que prevalece en la colectividad y de la divergencia entre el consejo administrativo y el Primado a cargo de la arquidiócesis, derivada de la conducta arbitraria del presente consejo, esta divergencia y su consiguiente crisis no llegaron a concretarse pese a los esfuerzos interesados realizados para que ello ocurriera. Por el contrario, la situación continúa aún tensa debido a la insolente actitud del Consejo quien, sin llegar a un consenso, fijó para el 3 de enero de 1990 la fecha de la Asamblea General y la realización de elecciones parciales, nuevamente con una sola lista de candidatos, presentando candidatos que ya hace un año habían cumplido su período.

Ante esta conducta condenable, el Primado, junto con un grupo de fieles, recurrió a organismos competentes del Estado presentando un acta de acusación consistente en 13 puntos a fin de que se impidiera la realización de la mencionada, Asamblea y que los organismos de inspección, de acuerdo con la autorización otorgada para el funcionamiento de este Consejo Administrativo consideren si el mismo cumple con los requisitos que establece la respectiva reglamentación del Estado.

Al respecto, la Inspección de Justicia no consideró necesario impedir la Asamblea, pero se comprometió a examinar la actividad del Consejo y de la Institución.

En consecuencia, el 3 de enero se realizó dicha Asamblea General, acerca de la cual la Arquidiócesis considera indispensable publicar este comunicado.

Antes que nada, corresponde aclarar que dicha Asamblea fue demorada, por cuanto la misma debió de haber tenido lugar en noviembre de 1988, pero a causa de una lucha interna de la facción que ejercé su dominio sobre la Iglesia desde hace 20 años, no se realizó y recién un año después, en razón de la lucha conjunta contra el Primado, los dirigentes de dicha facción autorizaron su realización, lo que señala una vez más la violación de las normas de la Iglesia con la comunidad.

A las 20 del día 3 de enero se hizo presente en la sede el funcionario designado por la Inspección de Justicia, quien tuvo una entrevista previa de una hora con el Primado y el Consejo Directivo. Luego de enterarse y conocer las opiniones de ambas partes, el funcionario se retiró sin expresar su juicio definitivo, designando en su lugar a un inspector para controlar la Asamblea, en cuya presencia comenzó la Asamblea con la participación de 226 socios.

En la oportunidad fueron presentados los balances e informes de la Institución relativos a los períodos 1987—1988 y 1988—1989.

Puesto que desde noviembre de 1988, 6 miembros del Consejo habían cumplido su período de mandato y, por consiguiente, desde hace un año se encontraban en situación ilegal, se realizó la elección y por 209 votos a favor resultaron reelegidas las mismas personas que se encontraban en situación ilegal.

A la luz de estos hechos, la Arquidiócesis formula la siguiente declaración:

—Desde hace 22 años la Iglesia Apostólica Armenia se encuentra en manos de una facción de la colectividad. Esta facción quiere explotar a la Iglesia y a la Arquidiócesis en beneficio propio, para imponer su voluntad sobre la colectividad y las demás organizaciones armenias.

Para eternizar este dominio, pisotea las leyes de la Iglesia Armenia, la reglamentación de por sí imperfecta de la Iglesia de la colectividad, así como las concepciones morales que imponen el respeto a la justicia y a la legalidad y, de vez en cuando, presenta escenas que bajo el nombre de Asamblea General, en una atmósfera de burla, toma decisiones y realiza nominaciones a las que llama elecciones.

Conserva bajo siete cadenas, herméticamente cerrada, la lista de socios (padrón), de la que borran y agregan nombres de socios a voluntad.

La mejor prueba de lo que antecede está en la última Asamblea General, de la cual participaron más de 100 jovénes quienes, lo afirmamos con absoluta tranquilidad de conciencia, no habían presentado ninguna solicitud de socios, ni tampoco sabían que eran considerados como socios.

Sólo un mes antes de la Asamblea, con gran sorpresa de su parte, recibieron instrucciones en el sentido de que tal día tendrían que participar de la Asamblea con indicación de la actitud que deberían adoptar allí.

Ante esta situación nuestra Arquidiócesis, una vez más, condena la mala conducta del Consejo Administrativo.

Condena la presente e insoportable situación de la Iglesia violada.

Condena la triste comedia del 3 de enero, llamada Asamblea General.

Expresa su dolor viendo que todavía, al fin del siglo XX, jóvenes armenios toleran que haya quienes los envenenen y los utilicen a favor de sus intereses innobles e injustos.

Ante tal injusticia, la Arquidiócesis confirma su determinación de lucha contra este mal hasta establecer la legalidad.

Finalmente, hace un llamado a todas las personas concientes y enamoradas de la justicia para unirse a esta lucha.

La Arquidiócesis.

Entrevista a raiz de la "Asamblea General"

De la Asamblea General del 3 de enero pasado, participaron 226 socios, de los cuales 209 eran adherentes y simpatizantes de tashnagsutiun. Con ese motivo, nuestra Redacción entrevistó al señor Garbis Derebian, una de las personalidades de nuestra colectividad, presente en dicha reunión.

El señor Derebian, que pertenece al partido Tashnag, es vastamente conocido en nuestra colectividad como una persona justa, cuyo credo personal es la pacífica y armoniosa colaboración entre todos los partidos de la colectividad.

En la mencionada Asamblea General, expresando la opinión de la minoría compuesta por miembros independientes no conformistas, él tomó varias veces la palabra, siendo objeto de ataques viles e incorrectos, no obstante los cuales pudo formular algunas preguntas y formular aserciones presentando su protesta sobre patentes ilegalidades.

S. Lo felicitamos por la actitud justa y valiente que usted asumió en la Asamblea General de la Iglesia, ¿ Qué impresiones desea usted transmitir a nuestros lectores ?

GD. Sin falsa humildad creo que cada individuo debe, en la vida, adoptar una actitud decente y justa hacia los hechos y defender, cuando sea necesario, los principios en los que cree. No pienso que para tan elemental obligación merezca una felicitación.

En cuanto a la Asamblea General, ella no fue ninguna novedad sino que fue la repetición de las asambleas precedentes, que se preparan previamente, de la misma manera que se toman las decisiones y se distribuyen los papeles.

En la Asamblea estas decisiones, ya tomadas a priori sólo se ratifican por pura forma, a fin de mantener la apariencia de la Asamblea.

Lo que se puede considerar nuevo en esta oportunidad es la participación de alrededor de cien jóvenes, en su mayoría pertenecientes a Jrimian.

La explicación es sencilla: el presente Consejo, teniendo en sus manos las listas de los socios, las maneja como quiere sin dar cuentas a nadie.

S. Cuáles fueron en esta Asamblea sus fundamentales críticas o reproches

GB. Hubo muchos defectos, pero citaré sólo algunos de los que hice notar en esa oportunidad.

Por ejemplo, la presencia de nuevos socios mostraba que las listas habían sido preparadas por el Consejo como él quería.

Luego, es una condición sine que non que los Balances sean enviados previamente a los socios para permitirles estudiarlos. En este caso también fueron entregados a último momento, a la entrada a la Sala de reuniones, lo que quitó a los socios toda posibilidad de estudio.

Asimismo, el informe referido al período 1987—1988 llevaba la firma del Presidente del Consejo, mientras que el informe 1988—1989 sólo la firmó el vicepresidente, lo que provocó interrogantes.

S. La Asamblea fue distinta a todas las precedentes. Por primera vez el Primado y un grupo de socios presentaron su protesta a los organismos competentes del Estado, poniendo de manifiesto la conducta ilegal y arbitraria del Consejo y reclamando la intervención de estos organismos.

¿ Cuál es su opinión al respecto ?

GB. La Iglesia Armenia, como estructura eclesiastica se presenta en nuestra colectividad bajo el nombre de Consejo Central de la Iglesia Apostólica Armenia.

Este Consejo, como entidad, es una de las organizaciones importantes de la colectividad, que concentra en sus manos influencia y también poder, de dinero y de relaciones económicas, culturales, religiosas y también morales. Lamentablemente, todo eso es usado ilegalmente por el actual Consejo y según conviene a sus intereses, con desprecio de los intereses supremos de la colectividad.

A pesar de que la mayoría de la colectividad, incluyendo las organizaciones, está descontenta de esta situación y tiene la posibilidad de cambiarla, sin embargo dejan la impresión de que se han resignado con la presente situación. Importantes organizaciones que podrían hacerlo no dan pasos prácticos y responden, por falsa interpretación de los hechos, que la lucha puede provocar tensiones entre individuos y organizaciones, y así es como se confirma el dominio de una facción. Personalmente considero condenable esta actitud. Asociaciones que a menudo realizan trabajos positivos y se enorgullecen de su actividad del pasado y del presente, y aún otras que evocan a sus gloriosos héroes. lamentablemente por su actitud en este caso no demuestran ser fieles a sus principios y, ocultándose detrás de su pasado, adoptan una posición irresponsable hacia el presente.

Existe también alrededor del Consejo un sistema de intereses de dinero y negocio que paraliza a muchos, atado las manos, cortando las lenguas y enceguecieno los ojos.

Por otro lado, las personas capaces se alejan de la colectividad, dejando el espacio libre frente al Centro Armenio que se ha convertido en una granja personal. Toda la colectividad unida no toma medidas para cambiar esta vergonzosa situación.

En consecuencia, el único camino que quedaba al Primado era tratar de lograr una solución a este problema usando los medios legales del Estado.

Yo siento mucha amargura de que no podamos solucionar por nuestras propias fuerzas este problema interno de familia, como es el problema de la colectividad y que nos veamos obligados a pedir la intervención de la ley. Me pregunto cómo vamos a solucionar los problemas de alcance internacional de la armenidad si no solucionamos los domésticos. No es conquistando las calles, vociferando contra el enemigo y exhibiendo heroísmo que se logra inmortalizarse en la historia.

(viene de pag.1)

LOS AZERIES SE ALZARON....

3000 soldados entraron a sangre y fuego en Bakú, luego del fracaso de las gestiones conciliadoras, causando la muerte de varios millares de azeríes.

El proposito azerí era, según las noticias recibidas, unificar las regiones azeríes de Azerbaijan e Iran —lo cual mereció la clara condena de Mikhail Gorbachov—, logrando para ello romper el cerco fronterizo con Irán a lo largo de 50 kilómetros.

La situación fue dominada, aunque siguieron los francotiradores hostigando a las tropas rusas. No faltaron las esporádicas manifestaciones callejeras, con quemazón de retratos de Gorbachov y de carnets de afiliación del Partido Comunista. Hubo toque de queda.

Según manifestaciones del Ministro de Defensa Soviético, Dimitri Yazov, el Frente Popular azerí había constituído un ejército de alrededor de 40.000 hombres armados, con el propósito de tomar el poder en Azerbaijan, lo que estaba fijado realizar para el sábado 20 de enero. Fue así que tras la intervención de las tropas soviéticas fueron detenidos 80 líderes del Frente Popular azerie y allanadas todas sus oficinas y refugios.

De allí en más, los azeríes, sintiéndose perdidos, buscaron negociar con el Kremlin, proponiendo el retorno a la "legalidad", por ellos conculcada en su temeraria empresa. La condición era el retiro de las tropas rusas.

Asimismo, se habló de negociaciones de paz entre armenios y azeríes que se iniciarían en Riga (Letonia). Dichas negociaciones se establecerían entre el frente Popular azerí y el Movimiento Pan—Nacional Armenio. Lógicamente, los azeríes pretenden excluir de estas conversaciones las justas exigencias territoriales armenias (Artsaj, Nakhichevan, entre otras).

Esto llevó a una **tregua** en las diferencias armenias y azeríes, la que empezó a cumplirse con el retiro de hombres armados de uno y otro bando de la zona fronteriza entre Armenia y Nakhichevan.

Protesta de armenios frente a la sede de Tass en Moscú

ENEMIGOS IRRECONCILIABLES

MOSCU,20 (ANSA.) — Diferencias raciales, linguísticas, religiosas y culturales entre armenios y azeríes determinaron, al final de siglos de agudización de rivalidades, los estallidos de los últimos días, que culminaron en los sangrientos enfrentamientos entre ambas comunidades.

Los armenios, cristianos, fueron víctimas de uno de los crímenes más atroces de la historia, en 1915, cuando los turcos mataron a un millón y medio de armenios.

Los azeríes, de raza y lengua turca son de origen musulmán en su mayoría shiitas.

Con la caída de la Rusia imperial, en 1917, un grupo de líderes azeríes pidió independizarse, constituyéndose en república independiente inspirada en modelos europeos.

En septiembre del año siguiente, junto a Georgia y Armenia, se formó la Republica Federal Transcaucásica.

Sin embargo, un año después Azerbaiján salió de la Federación y proclamó su independencia, firmando un tratado de paz con Turquía. Tres años más tarde, en 1920,el ejército rojo entró en Azerbaiján proclamándolo república socialista soviética. Muchos armenios fueron exiliados y otros murieron en los denodados combates de resistencia al ejército rojo. Otros tres años después. Moscú anexó el Nagorno Karabagh a Azerbaiján, creando un enclave con población armenia—católica en territorio azerí—musulman.

Mientras tanto, se había reconstituido la República Federal Transcaucásica formada por Georgia, Armenia y Azerbaiján. Catorce años más tarde, en 1936, la federación se disuelve nuevamente y los tres Estados entran a formar parte, separadamente, de las repúblicas socialistas soviéticas.

Los años de rivalidades que se manifestaron con continuos episodios de intolerancia culminaron hace dos años en el Nagorno Karabagh cuando la población pidio ser anexada a Armenia.

El Presidium de Soviet Supremo, después de un candente debate, resolvió que el territorio de Karabagh siguiera formando parte de Azerbaiján, pero adoptando medidas para asegurar una real autonomía en la provincia.

La decisión no atenuó la violencia en la región entre las dos etnias, y Moscú decidio confiar temporariamente Nagorno Karabagh a Azerbaiján, encargando a un comité especial, nombrado por Moscú y dotado con plenos poderes.

En febrero, en la ciudad de Sumgait, se produjo un "progrom" antiarmenio que dejó un saldo de 30 muertos y cientos de heridos. Para tratar de aliviar la tensión, el Parlamento azerí resolvió que se efectuaran algunas concesiones territoriales a Armenia. Sin embargo, Armenia no aceptó ninguna solución que no abarque el control de Nagorno Karabagh.

(La Nación)

LA JUVENTUD OPINA

La idea de presentar al conflicto como la lucha sostenida por dos paises en igualdad de posiciones y condiciones, es falsa.

Hay un bando (pueblo y gobierno de Armenia) que fortalece al sistema democratico agotando todas las instancias legales y politicas que hay dentro del mismo (solicitud del Parlamento de Nogorny Garapagh del 25/11/88, planteo del mismo al Soviet Supremo de la URSS., etc.) . Hay otro bando, el azerbeijano, quien se opone a estas decisiones mediante metodologías y procedimientos violatorios de los más elementales derechos humanos (pogroms antiarmenios en Bakú, Najichevan, sin olvidar la masacre de Sumgait, ni subestimar el hecho de tener como antecedente de estos el Genocidio de 1915). Ocultando sus ambiciones politicas de tono "golpista" bajo el manto religioso, los azeríes no vacilan en bombardear permanentemente los nuevos anhelos de "más democracia", "más socialismo", que intrinsecamente se encuentran representados en la perestroika.

En consecuencia, atribuir los actuales enfrentamientos a sectores "chauvinistas" y "xenofobos" de "ambos bandos", es tratar de no ver el problema en su verdadera demension y, a su vez, igualar y colocar en un mismo plano al agresor y al agredido. Al respecto, se el conflicto, segun Moscú, fue originado solo por los elementos "reaccionarios" de Azerbeijan ¿ donde están los sectores supuestamente "progresistas" de ese pais ? ¿ Cuáles han sido sus manifestaciones en contra de los pogroms de Bakú y Najichevan ?

¿ Han reconocido el Genocidio de 1915 ? ¿ La matanza de Sumgait ?

¿ La resolucion soberana del Soviet de Gharapagh de febrero de 1988 ?

No se trata de sostener que en esta virtual "guerra civil" los armenios tienen asignado el papel de "buenos" y los azerbeijanos de "malos".

Tampoco en posar ante el mundo como "pueblo perseguido par inspirar lástima.

Sino en hacer valer nuestros derechos y contrastar puntualmente nuestras actitudes y procedimientos con los de nuestros enemigos. Si el pueblo armenio ha tomado las armas no es en actitud beligerante, sino precipitado por la violencia azerbeijana desatada sobre sus connacionales de Bakú, Najichevan, Artsaj y poblados cercanos. Sacrificios de aldeas enteras, tiroteos a aldeas endefensas y otras atrocidades (impensables en el siglo XX), son las muestras de como y en qué sentido "ayudan" los azeríes a consolidar "la paz y la amistad entre los pueblos".

Tales hechos no hubieran adquirido tamaña magnitud de no mediar la pasividad inicial de los efectivos del ejército central. Este sólo comienza a intervenir activamente en el conflicto en cuanto vislumbra que detrás del mismo está el Frente Popular Azerbeijano intentando alterar el orden democrático, en un virtual golpe de Estado.

No antes. Si Armenia es parte de la URSS es lógico que el ejército soviético tenga no ya el derecho, sino la obligación de proteger la integridad física de sus ciudadanos.

Concretamente, digamos que al pueblo armenio no se le ha garantizado la seguridad suficiente coma para que no sienta la necesidad de la autodefensa (o la autodefensa como necesidad)

Los medios de difusión turco—azerbeijanos aprovechan la situación para comparar el ingreso de las tropas soviéticas en Afganistan (1980), verdadera acción imperialista (tan colonial e imperial como la norteamericana en Vietnam o Panamá), con la orden de "marchar hacia Bakú" dada por Gorbachov en los recientes sucesos. Bien claro se observa que esta última intervención es dentro del territorio de la URSS., a la cual está adscripta la RSS. de Azerbeijan. Lamisma —y aquí se centra lo medular de la cuestión— tiene como único objeto el abortar un virtual intento de alteración del orden constitucional y salvaguardar —teóricamente— la integridad física de todos los ciudadanos soviéticos.

Por lo tanto, intentar asociar a los valientes "Muhaidjines" afganos que luchan por su tierra y por su vida, con los masacradores y genocidas de Bakú, por el solo hecho de que ambos profesan la misma religión, es parte de una gran maniobra turco—azerbeijana destinada a confundir a la opinión pública internacional.

¿ Cuál es el papel que juega la Diáspora en este conflicto y a tantos kilómetros de distancia ? Al respecto, vemos 3 posturas:

1) Esperar tranquilamente que el solo ingreso de las tropas soviéticas en Moscú, restableciendo el orden, genere por si sola en los azerbeijanos sentimientos "progresistas" de "amistad y fraternidad" para con el "hermano pueblo armenio". Explicación que es de por sí inexplicable.

2) Recitar consignas revolucionarias que si bien pueden ser utilizadas en la Madre Patria, aquí, a 16000 kilómetros de distancia, descontextualizadad y aisladas de toda explicación, no contribuyen en lo más mínimo a aclarar la postura del pueblo armenio, y terminan desnaturalizando su causa.

3) Poner en conocimiento de la

sigue pag. 12

Հայ Մշտանորոգ Եւ Անհաւասար Գոյամարտը

Ամիսներ առաջ վարչապետ Ռիժքով ինչպէս նաեւ այլ պատասխանատուներ, կ'ըսէին, անոնց որոնք լսել կ'ուզէին, թէ Ղարաբաղ կը գտնուէր «Լիբանանացումի» մը լուրջ սպառնալիքին ներքեւ: Դիւրին էր ենթադրել թէ ինչ կը նշանակէր այս վրդովիչ ազդարարութիւնը, անոնց համար, որ արդէն ապրած են ու տակաւին կ'ապրին, 15 տարիներէ ի վեր քաղաքացիական պատերազմին մէջ տուայտող, Լիբանանի տագնապը:

Տակաւին մեզի յայտնի չեն, սակայն, թէ այդ օրերէն ասդին, ի՞նչ քայլերու դիմեց, եւ ի՞նչ միջոցառումներ կիրարկեց քրեմլին, որուն բարձրաստիճան բանբերը այնքան վստահ կ'արտայայտուէր ինքնավար շրջանին «Լիբանանացում»ին մասին, մանաւանդ պատշաճ ատենին ու պատշաճ ձեւով արգիլելու համար, որ հոն տիրող արդէն վատթար իրավիճակը հասնի ճգնաժամային իր ներկայ բարդութեան:

Նմանապէս միջազգային օտար մամուլը կը տեղեկացնէր, երբեմն գգայացունց ոճով ու դարձուածքներով վերահաս առճակատումի մը տըւեալներուն շուրջ՝ Հայաստանի եւ Ատրպէյճանի միջեւ: Նաեւ Մայր Հայրենիքէն մեզի հասած, պաշտօնական թէ անպաշտօն -բարեկամ շրջանակներէ- լուրերը կը հաստատէին ահազանգային սոյն մտահոգութիւնները:

Բայց եւ այնպէս, այդ խռովայոյզ շրջանին երբ Խ. Միութենէն ներս եւ մանաւանդ շուրջը, «Վարսովիոյ Ուխտի» երկիրներուն մէջ, տեղի ունեցող արմատական փոփոխութիւնները եւ աննախնթաց իրադարձութիւնները կուլ տուած էին իրենց համայնակուլ յորձանուտին մէջ արար Աշխարհի ուշադրութիւնը, քրեմլինի ղեկավարներէն ո՞վ պիտի հետաքրքրուէր Արցախով, կամ Հայաստանով: Հաւանաբար ոչ շատեր:

Մեծագոյն սխալներէն մին կը գործէին Խ. Միութեան կեդրոնական իշխանութիւնները, անտեսելով հայերը, եւ ասպարէզը բաց թողլով Ազերիներու խժդժութիւններուն եւ ոտնձգութիւններուն առջեւ: Ապագան միայն ցոյց պիտի տայ թէ որքա՞ն Սովետ Միութեան համար ռազմագիտական հրամայական մըն է հզօր եւ ապահով Հայաստան մը, իր տարածութեան հարաւ-արեւմտեան լանջին վրայ:

Դժբախտաբար այս առիթը, Խ. Միութեան կառոյցը ներսէն քանդելու եւ փանթուրանական ծրագրին բնական ենթահողը պատրաստելու, չփախցուցին Ազերիները:

Վերջիններս, քաջալերուած, 1988-էն ի վեր հայերուն դէմ իրենց կատարած վայրագ ու բարբարոս սպանդներուն եւ զանազան օրինազանցութիւններուն անպատիժ մնալէն, ինչպէս նաեւ, եւ մանաւանդ, կեդրոնական իշխանութեան անբացատրելի անտարբերութենէն ու մամուլին բացորոշ կողմնակալութենէն սկսան աստիճանաբար սաստկացնել իրենց յարձակումները, եւ առաւել սրել իրենց ախորժակը:

Կիրարկելով բարբարոսութեան ծայրագոյն ձեւերը, Ազերիները սպաննեցին հայ անմեղ մանուկներ, կիներ ու ծերեր, այրեցին հայերու տուները, բռնաբարեցին հայ կիները, կատաղիօրէն յարձակեցան հայ անպաշտպան գիւղերու վրայ եւ հուրէ եւ սուրէ անցնելով, անոնց ժողովուրդը աքսորեցին հարիւր հազարաւոր հայեր, մինչեւ հասնելով Հայաստանի եւ Արցախի շրջափակումին: Այս բոլորը Խորհրդային զօրքերու անզօր եւ անտարբեր աչքերուն առջեւ:

Քայլ մը եւս առաջ երթալով, եւ ընդհանուր խառնաշփոթը «Թուրքի» հմտութեամբ օգտագործելով, շղթայազերծեցին աւելի խիզախ յարձակողական մը՝ վերացնելու համար իրանի եւ Թուրքիոյ հետ հասարակաց սահմանները: Ասիկա նախաքայլ մը կը հանդիսանար, մէկ կողմէն՝ միացնելու Արաքսի երկու կողմերը գտնուող հիւսիսային եւ հարաւային Ատրպէյճանները, միւս կողմէ՝ Թուրքիոյ հետ միատեղ գործակցութեան դնելու առաւել կամ նուազ երկար տարողութեան վրայ փանթուրանական ծրագիրը, ըլլալէտ առած հայրենի Նախիջեւան, Արցախը, ● ● ● Զանգեզուրը եւ աստիճանաբար այլ հայրենի գաւառներ:

Ա՞յս էր Ազերիներու նպատակը, թէ միմիայն Արցախը՝ Ատրպէյճանի կազմին մէջ պահելու տխուր փորձե՞ր էին այդ բոլոր տեղի ունեցած դէպքերը: Մեր կարծիքով ամէն ինչ որ կ'ընէ Ատրպէյճան կը բխի բուն իսկ այդ փանթուրք երկարաշունչ ծրագրի էութենէն:

1920-էն ի վեր առաջին անգամ ըլլալով, հայրենիքը երկրաշարժէն վիրաւոր եւ ողաւոր, երկու տարիներու հոլովոյթին անդադար կը դիմագրաւէ իր պատմութեան ամենէ օրհասական օրերը:

Եթէ դիտարկենք Յունուար 13-էն ի վեր Ատրպէյճանի կողմէ հայերուն դէմ բացէ ի բաց յայտարարուած պատերազմին բոլոր երեսները, եւ համեմատենք զանոնք, մեծ եղեռնի նախօրեակին Թուրքերու կողմէ, հայերու դէմ կատարուած բարբարոսութիւններուն եւ ոտնձգութիւններուն եւ այն օրերու Արեւմուտքին, յաչս հայերուն դրսեւորած քաղաքականութիւնը այս օրերու քաղաքականութեան հետ՝ապա շատ նմանութիւններու պիտի հանդիպինք երկու պարագաներու տուեալներուն միջեւ, որոնք ինչպէս միշտ, այսօր եւս, ի նպաստ չեն մեզի՝ մեր ֆիզիքական գոյատեւման եւ ապահովութեան, եւ հողային անձեռնմխելիութեան տեսակէտներէն:

Թուրքը հետեւողականօրէն եւ իր բոլոր միջոցներով կը շարունակէ աշխատիլ աշխարհի մակերեսէն ջնջել մեր փոքրիկ հողաշերտը, հայութեան բնօրրան ու հպարտութեան աղբիւրը հանդիսացող, որ Խ. Հայաստան կը կոչուի, անոր հետ միանգամընդ միշտ գերեզմանելու համար հայկական դատը եւ հայ մշակոյթի բոլոր հետքերը:

Հայրենի Արցախի դէմ յայտարարուած աղտոտ եւ անբարոյ պատերազմը ինքնանպատակ եւ սահմանափակ աքթ մը չէ երբեք: Ան գլխաւոր օղակն է հայերու դէմ երկար ատենէ ծրագրուած դաւադրութեան մը:

Մինչեւ այսօր մեզի իրենց համակրութիւնը չտայող գերհզօրները, արդէն ճշդած են իրենց համապատասխան դիրքերը, մեկնած իրենց քաղաքատնտեսական շահերէն, որոնք շատ աւելի նպաստաւոր են, ու տակաւին կրնան ըլլալ, թշնամիին, քան՝ մեզի:

Աւելի՛ն, Փետրուար 15-ի մօտերը Պաքուի մէջ կայք առած Խ. Բանակի 5.000 զինուորները եւ 1.000 հոգինոց ներքին ապահովութեան ուժը, կրնան քաշուիլ ըստ զինուորական հրամանատար Վ. Տուպինքի, մեզ մէկ օրէն միւսը առանձին ու դէմ յանդիման դնելով ազերիներու դէմ: Մեծ եղեռնի կրկնութեան նախօրեա՞կը կ'ապրինք: Յուսանք թէ ոչ:

Խ. Միութիւնը,որուն ցարդ բնութեան դէմ կատարած դիրքորոշումը կամայ թէ' ակամայ ջուր հասցուց Թրքական քարոզչական ջաղացքին, ինչպէս նաեւ ազերիներու անյագ ախորժակին Կորպաչեւի վերջին յայտարարութեամբ, ոչինչ փոխած է իր դիրքէն:

Քրեմլինի նոյն երկդիմի կեցուածքը մեզի հանդէպ, կը ցուցաբերեն նաեւ մեծ մասամբ արեւմուտքի երկիրները, եւ մանաւանդ Միացեալ Նահանգները, ուր հայ ցեղասպանութեան 75-րդ ամեակի առթիւ ներկայացուած բանաձեւին դէմ տարուած աշխատանքները ցոյց կու տան, թէ որքա՜ն աշխոյժ է թշնամին:

Երբեք մտահան չ'ընենք սոյն իրողութիւնները, նաեւ համաշխարհային ներկայ իրադրութեան լուսարձակին տակ, տակաւին երեւան ելլող ժխտական երեւոյթները:

Այսօր պայքարի մեր ոգին աւելի զօրաւոր է քան երբեք. Պահանջատիրութեան մեր կամքը պիտի չի թուլնայ եւ տեղի պիտի չտայ ո'չ ազերիներու եւ ո'չ ալ իրենց յենարան Թուրքիոյ եւ այլոց ճնշումներուն:

Քաղաքական զգօնութիւնը եւ շրջահայեցութիւնը ամենէ էական հրամայականներ են, զորս չենք կրնար զանցառել մեր ազնիւ եւ արիւնալի, գուցէ շատ երկար, պայքարի տեւողութեան ընթացքին, մեր ժողովուրդին իսկ անվթար գոյութեան ի խնդիր:

Մայր հայրենիքին շուրջ հաւաքը եւ անոր օգնութեան փութալը մեր բոլոր դրական ու գործնական միջոցներով, առանց որեւէ վերապահութեան, եւ առանց որեւէ այլ եւ այլի, կարեւոր երաշխիք մըն են՝ զայն տնտեսապէս եւ թէքնօլօճիով հզօրացնելու,եւ մանաւանդ ցոյց տալու համար, որ մեր հայրենիքը առանձին չէ իր ցաւերուն ու դժուարութիւններուն մէջ:

Անշուշտ եթէ Աստուած մի արասցէ, հակառակ մեր բոլոր բարի ակընկալութիւններուն ու ջանքերուն, ինչպէս նաեւ Արցախը օրինական, խաղաղ եւ իրաւական միջոցներով Հայաստանի ծոցը վերադարձնելու ոչ անպայմանօրէն թշնամական պայքարին՝ եթէ մեզի պարտադրուի ճակատագրական պատերազմ մը, լինել-չլինելու՝ ո'չ մէկ հայ ուր որ ալ գտնուի ան, կրնայ փախուստ տալ անկէ, ոչ մէկ պատրուակի տակ:

. Յուսանք եւ մաղթենք որ հոն չհասնին իրերը եւ չպատահի «անցանկանալին», որմէ ստոյգ է թէ ո'չ ոք պիտի օգտուի: Յուսանք եւ մաղթենք որ մտահան չ'ըլլայ նաեւ թէ' Խ. Միութեան քայքայումը, ամէն բանէ առաջ եւ աւելի մահացու հարուած մըն է մեր հայրենիքին համար, ինչպէս նաեւ իր կարգին Խ. Հայաստանի անհետացումը՝ նոյնքան զօրաւոր հարուած մը Խ. Միութեան ռազմականօրէն կենսական մէկ մասին վրայ: Այսքան միաձուլուած են երկուքին շահերը:

ՆՈՐԱՅՐ ԳԱՐԱՏԱՆԵԱՆ

Զօր. Անդրանիկի արձանը Լենինականի մէջ: Քաղաքին մէջ դեռ ոչ մէկ նոր շէնք իր բնակիչը ունի, այսուհանդերձ կիւմրիցիները կանգնեցուցին Զօրավարին արձանը եւ Դեկտեմբեր 7ի զոհերուն նուիրուած յուշարձանը համակիրներու հանգանակութեամբ:

ԿՈՉ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ

Հայաստանի եւ Արցախի մեր քոյրերն ու եղբայրները այս օրերուն կ'ապրին ճակատագրական օրեր, այնքան վտանգաւոր՝ որքան չէ եղած Մեծ Եղեռնէն ի վեր: Պաքուի մէջ Ազերիներու կողմէ գործուած ահաւոր ջարդը՝ անզէն եւ անպաշտպան հայերու դէպի Հայաստան գաղթականական նոր հոսանքի մը պատճառ դարձած է, աւելի ծանրացնելով արդէն դժուար կացութիւնը մեր հայրենիքին:

Արցախի մէջ քաջարի հայորդիները իրենց դիրքերը հիանալի արիութեամբ կը պահեն՝ դիմագրաւելով հազարաւոր զինուած ազերիներու շարունակական յարձակումները: Անոնք անգամ մը եւս կը փաստեն, թէ արժանի ժառանգորդներն են արցախեան առասպելական հերոսներուն:

Հայաստանի մէջ կեանքը գրեթէ անտանելի դարձած է, մանաւորաբար այն պատճառով, որ Ատրպէյճան ութ օրէ ի վեր վերահաստատած է տնտեսական շրջափակումը: Սակայն հակառակ այս բոլորին, եւ իր վրայ Նախիջեւանէն եւ Ատրպէյճանէն կատարուող յարձակումներուն, Երեւանի մէջ հազարաւոր հայեր կամաւոր կերպով զօրակոչուած են՝ պաշտպանելու Արցախն ու Հայաստանը:

Հետեւաբար, կոչ կ'ընենք բոլորիդ, որ ձեր կարելի նիւթական օժանդակութիւնը կատարէք, որպէսզի արտասահմանի հայութիւնը եւս գործնականօրէն մասնակցած ըլլայ Հայրենիքի եւ Արցախի գոյութեան պայքարին:

Առատաձեռն եղէք եւ նուիրաբերեցէք որքան որ կրնաք:

Ձեր նուէրները հաճեցէք ղրկել հետեւեալ հասցէին.

UNITED FUND FOR
ARMENIA'S SURVIVAL
1901 N. Allen Ave., Altadena, CA 91001

ՌԱՄԿԱՎԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԿՈՉ՝ Հ.Բ.Ը.Մ.-Ի ԱՆԴԱՄՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅՈՐԴԻՆԵՐՈՒՆ

Սիրելի՛ հայրենակիցներ, շատ դժուար ու տառապալից օրեր կ'ապրի մեր հայրենիքը՝ Հայաստանը: Արցախի հայութեան արդար դատը պաշտպանելու համար թիւրքազգի Ատրպէյճանը շրջափակումի ենթարկած է Հայաստանը: Վերջին տուեալներու համաձայն՝ Ատրպէյճանէն անցնող երկաթգիծով Հայաստան ղրկուած է 1 միլիոն թոն ապրանք, մօտ 20.000 վակոն շինանիւթ, վառելանիւթ եւ սննդեղէն շրջափակման պատճառով չի հասնիր Հայաստան:

Հայաստանի մէջ արդէն իսկ զգալի է վառելանիւթի եւ ելեկտրականութեան պակասը:

Թուրք-ազերին անպատիժ մնալով Սումկայիթի մէջ գործադրած ցեղասպանութենէն, նոյնը գործադրեց Պաքուի հայութեան հանդէպ:

Պաքուի մէջ մեր հայրենակիցները բռնաբարուեցան, բարձր շէնքերու պատուհաններէն վար նետուելով ջախջախուեցան, խոշտանգուեցան եւ դաշունահարուեցան:

Ներկայիս Հայաստանի մէջ կը գտնուին Ատրպէյճանէ փախած 250.000-է աւելի հայեր, որոնցմէ շատերը անտուն-անօթեւան:

Վերջին օրերուն ազերիները զինուած յարձակումի անցան Արցախին դրացի Շահումեանի, Խանլարի եւ Գետաշէնի հայ բնակչութեան վրայ, իսկ Նախիջեւանի կողմէ յարձակեցան Արարատի շրջանի սահմանամերձ գիւղերուն վրայ: Ըստ երեւոյթին, ազերին ծրագրած է բնաջնջել հայութիւնը Հայաստանի մէջ իսկ...: Երէկ՝ Արցախն ու Նախիջեւանը, այսօր՝ Զանգեզուրըն ու Արարատեան Դաշտը...:

Հայաստանը կարօտ է մեր նիւթական եւ բարոյական օգնութեան: Այս ամենածանր օրերուն մենք պէտք է օգնենք մեր եղբայրներուն եւ քոյրերուն:

Հայաստանի մէջ իրադարձութիւնները ժամէժամ կը փոխուին. բացառուած չէ որ սփիւռքահայ երիտասարդներ զէնքը ձեռքին պաշտպանեն մեր հայրենիքը ազերի խուժանէն՝ հայրենաբնակ աշխարհազօրայիններուն հետ մէկտեղ:

Հասած է ժամը: Ուստի կոչ կ'ուղղենք ձեզի.

ա) Համագաղութային դրամական հանգանակութիւն ընել Հայաստանի մեր հարազատներուն ղրկելու համար: Թող ոչ մէկ հայ զլանայ իր լուման նուիրելու հայրենիքի պաշտպանութեան սուրբ գործին:

բ) Երիտասարդներ թէ տարեցներ արձանագրուին ի պահանջել հարկին Հայաստան երթալու եւ հայրենիքը պաշտպանելու համար:

Կեցցէ՛ մեր Սուրբ Հայրենիքը:

Հ.Բ.Ը.Մ. Պուէնոս Այրէսի Մասնաճիւղ

Տեսակցութիւններ Խորհրդային Դեսպաններուն Հետ

Հայաստանի եւ Ատրպէյճանի ներկայ իրադարձութիւնները մղեցին կարգ մը երկիրներու եւ քաղաքներու հայ պատասխանատուները տեսակցութիւններ ունենալու Խորհրդային դեսպաններուն եւ հիւպատոսներուն հետ:

ԳԱՆԱՏԱՅԻ Հայոց Առաջնորդ Վազգէն Արքեպս. Քէշիշեան, ընկերակցութեամբ Թեմական Խորհուրդի ատենապետ Տքթ. Արշաւիր Կէօնճեանի եւ Առաջնորդարանի վարիչ-տնօրէն Հայկ Նազգաշեանի Մոնթրէալէն Օթթաուա գացին, ուր ընդունուեցան Խորհրդային դեսպան Մարգարովի հետ, Երեքշաբթի, 16 Յունուարին:

Հայ ներկայացուցիչները բողոքելէ ետք ազերիներու կողմէ գործադրուած բարբարոսութիւններուն դէմ, որոնց զոհ գացին բազմատասնեակ հայեր, պահանջեցին որ Խորհրդային իշխանութիւնները անհրաժեշտ բոլոր կանխամիջոցները առնեն պաշտպանելու համար անմեղ քաղաքացիները: Անոնք արծարծեցին նաեւ Արցախի հարցը, որուն լուծումը կրնայ գալ միայն քաղաքական արդար կարգադրութեամբ մը:

Դեսպան Մարգարով, գործակցութեան ոգիով մը, իր կողմէ տեղեկութիւններ տուաւ իր երկրին կառավարութեան կողմէ ձեռք առնուած բոլոր միջոցառումներուն մասին, կարգ ու կանոնը վերահաստատելու համար խռովեալ շրջաններուն մէջ:

***

ՍԱՆ ՖՐԱՆՍԻՍՔՈՅԻ մէջ նոյն օրը Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան ներկայացուցիչներ Կարօ Այալթուն եւ Վարուժան Կոստանեան տեսակցեցան տեղւոյն Խորհրդային ընդհանուր հիւպատոս Սէրկէյ Այվազեանի եւ փոխ-հիւպատոս Վիթալի Միքլաձէի հետ:

Խօսակցութեան նիւթը կը կազմէր ներկայ իրադարձութիւնները: Մեր ընկերները պահանջեցին Արցախի եւ Ատրպէյճանի հայերուն կեանքին անվտանգութիւնը եւ անոնց ապահովութիւնը:

***

ԱՒՍՏՐԱԼԻՈՅ Սիտնի քաղաքին մէջ հայ երեք ազգային կուսակցութիւններու - ՌԱԿ, Հ.Յ.Դ., եւ Ս.Դ.Հ.Կ. - ներկայացուցիչներ տեսակցեցան Խորհրդային Ընդհանուր Փոխ-Հիւպատոսին հետ, եւ անոր փոխանցեցին հայ գաղթաշխարհի հայութեան մտահոգութիւնը եւ խռովքը ազերիներու սանձարձակ վայրագութիւններուն համար:

Ապա, հայկական պատուիրակութիւնը տեղական մամուլի եւ հեռատեսիլի ներկայացուցիչներուն հետ ասուլիս մը ունեցաւ Հիւպատոսարանի շէնքին առջեւ:

Ամերիկահայութիւնը՝ Արցախին

Ծայրայեղօրէն մտահոգիչ լուրերը, որոնք կը հասնին Հայաստանէն, Արցախէն եւ Ատրպէյճանէն, մղեցին որ ներքոյիշեալ կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչները արտակարգ ժողով մը գումարեն Երկուշաբթի, Յունուարի 15ին, 1990, Նիւ Եորքի մէջ:

Ժողովականները՝ ստեղծուած տագնապալի կացութիւնը իր դիւանագիտական, տնտեսական եւ այլ կողմերէն քննելէ ետք, հպարտութեամբ գնահատեցին Արցախի մեր քաջարի եղբայրներու մարտնչելու ոգին, որոնք հիանալի քաջութեամբ ինքնապաշտպանութեան դիմած են, եւ որոշեցին.-

1.- Արցախին եւ Հայաստանին անմիջական օգնութիւն հասցնելու նպատակով՝ անջատաբար ձեռնարկել հանգանակութեանց, Հայաստանի Գոյատեւման Միացեալ Հիմնադրամ անունով:

2.- Հանգանակուած գումարները կեդրոնացնելով տրամադրել Արցախի եւ Հայաստանի գաղթականներուն, վիրաւորներուն եւ աղէտեալներուն:

Մասնակից կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչները հաստատեցին թէ Ամերիկահայ գաղութէն պէտք է պահանջուի շարունակական եւ մեծաքանակ նիւթական յանձնառութիւն, որպէս զօրակցութեան արտայայտութիւն Արցախի մեր ժողովուրդին:

Նկատի առնելով որ ստեղծուած տագնապին անմիջապէս օժանդակելու համար հապճեպօրէն կազմակերպուած էր այս ժողովը՝ որուն ակամայ չկրցան մասնակցիլ կարեւոր հաստատութիւններու ներկայացուցիչներ, ներքոյիշեալ կազմակերպութիւնները իրենք զիրենք Ամերիկահայ գաղութը ներկայացնող ամբողջական մարմինը չեն նկատեր, մինչեւ որ իրենց չմիանան բացակայ կազմակերպութիւնները:

Մասնակից կազմակերպութիւններն էին.-

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը, Հ.Յ. Դաշնակցութիւնը, Հ.Բ.Ը. Միութիւնը, Հայկական Համագումարը, Ամերիկահայ Կաթողիկէ Համայնքը, Հիւսիսային Ամերիկայի Աւետարանչական Ընկերակցութիւնը, Արեւելեան Փրէլէյսին, Հ.Օ. Միութիւնը եւ Հայ Աւետարանական Ընկերակցութիւնը:

Տրուած ըլլալով որ Յունուարի 2-րդ կէսին -15-էն մինչեւ 31-ը- Պաշտօնաթերթիս անձնակազմը կը գտնուէր իր տարեկան արձակուրդին մէջ՝ մեզի ղրկուած բոլոր գրութիւնները եւ հաղորդագրութիւնները, որ տակաւին պահած են իրենց այժմէականութիւնը կամ կարեւորութիւնը ստիպուած ենք, այսպէս ակամայօրէն որոշ յապաղումով հրատարակել, մեր այս թիւով:

Վստահ թէ թերթիս բարեկամները պիտի ցուցաբերեն անհրաժեշտ ներողամտութիւն եւ հասկացողութիւն, կանխօրօք շնորհակալութիւն կը յայտնենք իրենց:

ԱՆՄԻՋԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

22 Յունուար 1990

ՍԵՏՐԼ ՊՐՈՒՔ, Ն.Ձ. (ՀՏՍ)— Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը, մօտէն հետեւելով Հայաստանի եւ Ատրպէյճանի անցուդարձերուն, այս շաբաթ իր անդամները հրաւիրեց դրամահաւաքի աշխատանքի մը՝ հասնելու համար Ատրպէյճանի մայրաքաղաք Պաքուէն փախուստ տուած հազարաւոր հայ գաղթականներու անմիջական կարիքներուն:

ՀԲԸՄ-ի Նախագահ Լուիզ Մանուկեան Սիմոն երկու շաբաթէ ի վեր կը գտնուի Հայաստան. իսկ Կեդրոնական Վարչական Ժողովի անդամ Դոկտ. Բերկրուհի Սիվաճեան Շաբաթ օր մեկնեցաւ Հայաստան՝ նոյնպէս հետեւելու կացութեան զարգացումներուն:

Պաքուէն հեռացած հայերու եւ ազերի շրջափակման ենթարկուած Հայաստանի կացութեան քննարկման նպատակով, ՀԲԸՄ-ի Կեդրոնական Վարչական Ժողովի անդամները Միացեալ Նահանգներու մէջ, ափէ ափ, Շաբաթ օր ունեցան հեռաձայնային խորհրդաժողով մը: Խորհրդակցութեանց աւարտին, Կեդրոնական Վարչական Ժողովը հանեց հետեւեալ շրջաբերականը.

«Անգամ մը եւս մեր հայրենիքն ու ժողովուրդը կ'ապրին ճգնաժամային օրեր:

Յունուար 14-էն սկսեալ ազերիներ Ատրպէյճանի հողատարածքին վրայ թէ Ղարաբաղի ու Հայաստանի սահմանային գօտիներուն մէջ կը կիրարկեն հայաջինջ քաղաքականութիւն մը՝ կատարելով զինեալ գործողութիւններ:

Տասնեակներով հայորդիներ Պաքուի մէջ թէ այլուր արդէն զոհ գացած են ազերի խուժանին գազանային վայրագութիւններուն, իսկ հազարաւոր հայեր իրենց բոլոր ինչքերը լքած եւ յաճախ խոշտանգուած խուժած են Հայաստան եւ մերձակայ այլ հանրապետութիւններ: Ակնկալելի է որ հետզհետէ ատրպէյճանական հողատարածքի վրայ գտնուող բոլոր հայերը դիմեն Հայաստան՝ իրենց ֆիզիքական գոյութիւնը ապահովելու կանխահոգութեամբ, այդպիսով յառաջացնելով տասնեակ հազարաւոր գաղթականներու նոր հոսանք մը, որ կարօտ է ամէն կարգի խնամքի:

Արձանագրուող այս իրադարձութիւնները խորապէս կը տագնապեցնեն ամէն ազնիւ մարդ ու մանաւանդ ամէն հայ: Իրերու ներկայ դրութեամբ ոչ մէկ հայ կրնայ անտարբեր մնալ իր ժողովուրդին ճակատագրին նկատմամբ: Ժամը հնչած է որ իւրաքանչիւր հայ անհատ եւ հայկական կազմակերպութիւն գտնուին իրենց ազգային սրբազան պարտականութիւններուն վրայ եւ օգնութեան ձեռք մեկնեն Հայաստանի, Արցախի եւ ընդհանրապէս Կովկասի իրենց քոյրերուն եւ եղբայրներուն:

Այս ճակատագրական օրերուն Միութեանս Նախագահ Լուիզ Մանուկեան Սիմոն կը գտնուի Հայաստան, շփումներ կ'ունենայ պետական պատասխանատուներու հետ, անձամբ կը հետեւի կացութեան զարգացումներուն, կը սերտէ ամենադիւրաւոր եղանակով հայրենիքին եւ մեր ժողովուրդի ներկայ կարիքներուն հասնելու կարելիութիւնները եւ ստէպ այժմ կը տեղեկագրէ ու ցուցմունքներ կը կատարէ անոնց մասին:

Այսօրուան դրութեամբ, թէեւ Լեռնային Ղարաբաղի Ինքնավար Մարզը կը գտնուի խորհրդային բանակի հակակշռին տակ, բայց կ'ակնկալուի որ պատերազմական վիճակը երկարաձգուի շրջանին մէջ, տրուած ըլլալով որ բանակին մուտքը Ատրպէյճանի լարուած շրջանները կը հանդիպի արգելքներու եւ մինչ այդ ատրպէյճանական զինեալ գործողութիւնները կը շարունակուին հայերու դէմ:

Ներկայ հանգրուանին, Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան անդամակցութեան կոչ կ'ընենք լարելու իր բոլոր կարողութիւնները՝

ա) Դրամահաւաքի կազմակերպումով եւ այլապէս մարդկայնական օժանդակութիւն փութացնելու Հայրենիքին եւ հոն խմբուող գաղթականներուն:

բ) անմիջապէս գործի լծուելու եւ հայկական իրաւունքներու ի նպաստ գետին ստեղծելու համաշխարհային հանրային կարծիքին մօտ՝

1.-Տեղական մամուլին եւ լրատու այլ միջոցներու ուշադրութիւնը նամակներով, հեռաձայներով, հեռագրերով թէ այլապէս հրաւիրելով մեր ժողովուրդին ներկայ կացութեան վրայ.

2.-Տեղական պետական իշխանութիւններն ու օտար պետութիւններու ներկայացուցչութիւնները շահագրգռելով մեր հարցերով եւ մղելով որ մարդկայնական օգնութիւն հասցնեն մեր ժողովուրդին.

3.-Հեռագրերով կամ խորհրդային դեսպաններու հետ հանդիպումներով խորհրդային կեդրոնական իշխանութեան զգացնելով ներկայ կացութեան ճակատագրականութիւնը մեր ժողովուրդին համար եւ սփիւռքի հայութեան ակնկալութիւնները վերակառուցումի եւ ռամկավարացումի քայլեր նետող իշխանաւորներէն՝ մեր ժողովուրդը չլքելու իր բախտին:

Այս աշխատանքները ի հարկին կրնան կատարուիլ գործակցաբար այլ կազմակերպութիւններու հետ, հոն ուր գաղութի կազմակերպութիւնները միասնաբար լծուած են աշխատանքի:

Մենք մեր կարելին պիտի ընենք տեւապէս հաղորդակցութեան մէջ ըլլալու մեր Յանձնաժողովներուն եւ Մասնաժողովներուն հետ, եւ կ'ակնկալենք որ մեր պատասխանատու մարմիններն ալ իրենց հերթին կանոնաւորապէս կապ հաստատեն մեզի եւ տեղեկացնեն իրենց առած քայլերուն եւ իրենց գաղութներուն մէջ կատարուող զարգացումներուն մասին:»

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՆՈՐ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

Հայաստանի խորհրդարանը, 11 Յունուարին, որոշում կայացուցած է, որ այսուհետեւ պիտի չհետեւի սովետ այն օրէնքներուն, որոնք վնասակար են ազգային շահերուն:

Արդարեւ, Քրեմլինի կողմէ որդեգրուած օրէնքները վիճարանութեանց պիտի ենթարկուին ու վաւերացուին նաեւ Հայաստանի Խորհրդարանին կողմէ, որ անընդունելի պիտի նկատէ զանոնք՝ այն պարագային որ վնասաբեր նկատուին հայկական կենսական շահերուն: Հայկական երեսփոխանական ժողովին 236 անդամները միաձայնութեամբ բարեփոխած են Հայաստանի Սահմանադրութեան այն տրամադրութիւնը, որ 'կը վերաբերի վերոյիշեալ հարցին, վետոյի ինքնամատոյց իրաւութիւն քուէարկելով:

Սահմանադրական այս բարեփոխութեամբ, Մոսկուայի վերջին որոշումները Լեռնային Ղարաբաղի վերաբերեալ չեղեալ կը նկատուին, եւ ընդհակառակը, Արցախը կը նկ[illegible] Հանրապետու[illegible] ու [illegible]

Վեհափառ Հայրապետին Բողոքագիրը Կրօնական Գործերու Խորհուրդի Նախագահին

Իմ պարտքն եմ համարում Ձեզ յայտնելու, որ վերջին ժամանակներս յաճախակի են դարձել հայկական պատմական յուշարձանների աւերումներն ու պղծումները Ատրպէյճանական ԽՍՀ-ում:

Սրտի ցաւով յայտնում եմ, որ անցեալ տարուայ Դեկտեմբերի 25ին ատրպէյճանական ազգութեան ծայրայեղականները հրկիզել են Բաքու քաղաքի Հայկական եկեղեցին, որի հետեւանքով ոչնչացուել են եկեղեցական արժէքաւոր գրքերը, սրբապատկերները, ամբողջ կրօնական գոյքը:

Հայ եկեղեցու եւ հաւատացեալների անունից բողոքում ենք այդ սրբապղծութեան դէմ եւ խնդրում ենք համապատասխան մարմիններից պահանջել ձեռնարկելու անհրաժեշտ միջոցներ, որպէսզի մեղաւորները պատասխանատուութեան ենթարկուեն:

Խոր' Յարգանքով՝

ՎԱԶԳԷՆ Ա.
Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս

ՀԲԸՄը Տեղատուական Գրասենեակ Մը Բացաւ Ուաշինկթընի Մէջ

Հ.Բ.Ը. Միութիւնը յայտարարութեամբ մը ծանուցանեց, թէ մայրաքաղաք Ուաշինկթընի մէջ իր գրասենեակը բացաւ, որ նաեւ պիտի ծառայէ որպէս Հայկական Տեղատուական Սպասարկութիւն (Հ.Տ.Ս.):

Հ.Տ.Ս., որուն բացումը նախաձեռնեց Լուիզ Մանուկեան Սիմոն, պիտի ըլլայ, Հայաստանէն դուրս, առաջին լրահաւաք եւ լրատու սպասարկութիւնը, որ իր ծառայութիւնը պիտի ընծայէ Միացեալ Նահանգներու, Գանատայի, Լատին Ամերիկայի, Եւրոպայի եւ Միջին Արեւելքի հայկական մամուլին, եւ պիտի ամրապնդէ Հայաստանի եւ սփիւռքի միջեւ լրատուական տկար կապերը:

Հայկ. Տեղատուական Սպասարկութեան գրասենեակը, որ կը գտնուի մայրաքաղաքին Ազգային Մամուլի շէնքին մէջ, (1278 National Press Building, Washington, D.C. 20045) [illegible] գլխաւորէ Դաւիթ Ջենեան, որ օտար մամուլին մէջ 24 տարիներու փորձառութեամբ վեթերան թղթակից մըն [illegible]

Ջենեան իր լրագրական աս[illegible] րէզը սկսած է Պէյրութի մէջ, UPI Մ[illegible] լոյ Սպասարկութեան մէջ եւ ապա [illegible] կոսիա (Կիպրոս) որպէս գրասենեա[illegible] վարիչ, Միջին Արեւելքի Գլխաւոր [illegible] թակից եւ վերոնշեալ սպասարկութեան Ուաշինկթընի կեդրոնական գրասենեակի միջազգային խմբագրող: Ան աւա[illegible] տած է Պէյրութի Հայկազեան Գոլէջ եւ Լոնտոնի Բազմարուեստից: Ջենեան Հ.Բ.Ը. Միութեան վեթերան անդամ է.

ԷՕԶԱԼ-ՊՈՒՇ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Թուրքիոյ նախագահ Թուրկուտ Էօզալ յառաջիկայ Յունուար 18-ին հանդիպում պիտի ունենայ նախագահ Ճորճ Պուշի հետ Ուաշինկթընի մէջ: Խօսակցութեանց նիւթ պիտի ըլլայ նաեւ Հայկական Ցեղասպանութեան Քոնկրէսին մէջ վիճարկելի հարցը:

Թուրք ղեկավարը, դժգոհ Քոնկրէսին ներկայացուած բանաձեւէն -որ յիշատակումի ազգային օր կ'առաջարկէ Հայկական Ցեղասպանութեան 75րդ տարեդարձին առիթով-, Պուշէն պիտի ակնկալէ, որ վեթոյի ենթարկէ առաջարկուած բանաձեւը: Թուրքիա կ'ուրանայ որ 1,5 միլիոն հայեր ցեղասպանութեան զոհ գացած են Ա. Համաշխարհային Պատերազմին եւ անկէ ետք:

Այն պարագայրս որ բանաձեւը վ[illegible] ւերացուի, Թուրքիա սպառնացած է հակազդել Ամերիկայի

Ինչպէս գիտենք, Հայկական Ցեղասպանութեան թիւ 212 Բանաձեւը [illegible] ռաջարկուած էր Ծերակոյտի հանրապե[illegible] տական ղեկավար Պոպ Տոլի կողմէ [illegible] ցեալ Սեպտեմբերին, ու վաւերացու[illegible] Ծերակոյտի Արդարադատական Յանձնախումբին կողմէ, անոր յաջորդող [illegible] ւուան 17-ին:

Նոյնանման բանաձեւ մըն ալ առա[illegible] ջարկուած էր Ներկայացուցիչներու Ս[illegible] մեծամասնութեան ղեկավար Stը[illegible] Պոնիորի կողմէ:

Հաւանական է որ Քոնկրէսը քը[illegible] նարկէ բանաձեւր Փետրուարին:

ՀԱՅ-ԱԶԵՐԻ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

Լեռնային Ղարաբաղի, Շահումեանի Եւ Գետաշէնի Հայերը Հերոսաբար Կը Կռուին Ներխուժող Թշնամիին Դէմ, Ետ Մղելով Եւ Մեծ Վնասներ Հասցնելով Անոր

Անցեալ Յունուար 12-էն ասդին, երբ նոր սկսած էինք մեր արձակուրդը, հայրենի երկնակամարը մթագնեցաւ եւ հորիզոնին վրայ ուրուագծուած վտանգը խռովեց ողջ հայութիւնը ի սփիւռս աշխարհի, որ անմիջապէս զօրակցութիւն յայտնելով մեր հայրենիքի քոյր-եղբայրներուն, օգնութեան փութաց անոնց:

Ցարդ հայութիւնը վերջացած չի նկատեր իր ճգնաժամը եւ մեզի հասած լուրերուն համաձայն ազերիները տակաւ կը շարունակեն իրենց անլուր բարբարոս արարքները: Ըստ պաշտօնական աղբիւրներու, հայերուն տուած վնասները կը հասնին 56 մեռեալի եւ հարիւրաւոր վիրաւորներու: Կան տասնեակ հազարաւոր գաղթականներ Պաքուէն եւ Ատրպէյճանի այլ սահմաններ, ուր հազարաւոր հայերու ինչքերը թալանուած, բազմաթիւ հայ կիներ առեւանգուած եւ խոշտանգուած, կամ տեղահան եղած են: Կան երկու կողմերէն կատարուած առեւանգումներ: Հայրենի ժողովուրդը որ զօրակոչի մէջ է, քաջաբար կը պաշտպանէ իր պատիւն ու հողը: Օրը՝ օրին Սփիւռքահայութեան հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէի Նախագահ՝ Կարլէն Դալլաքեան տեղեակ պահեց, եւ տակաւին կը պահէ սփիւռքահայութիւնը, հարցին արծարծումէն ի վեր: Ատեն ատեն եղած բանակցութիւնները եւ համաձայնութիւնները դադարի, շուտով կը խաթարեն ու կը վտանգեն ազերիներու յանկարծակի եւ անբարոյ յարձակումները: Զօրաւոր է հայուն պահանջատիրական կամքը եւ ան պիտի յաղթանակէ ի վերջոյ: Ստորեւ կը ներկայացնենք մի քանի յատկանշական տեսարաններ հայ-ազերի բախումներէն, որոնք պիտի օգնեն ընթերցողին ունենալու բաւարար պատկերացում մը հարցին ծանրակշռութեան եւ ազերիներու բարբարոսութիւններուն մասին:

Օգնենք բոլոր միջոցներով Մայր Հայրենիքին: Օգնենք առանց վերապահութեան եւ առանց ուշացումի:

ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ

Ենկորանի դրամատան առջեւ ազերի զինեալներ, ինչ որ մղեց կեդրոնական իշխանութիւնները պաշարման վիճակ յայտարարելու

Երկու հայ զինեալներ պահակ կը կենան հրթիռարձակ զէնքերով

Պաքուի մէջ հայ մամիկ մը բանակայիններու պաշտպանութեամբ կ'առաջնորդուի ապահով վայր

CBS News

Պաքուի բնակիչներէն, ազերի սպանդէն ազատած վիրաւոր հայ կին մը, որ կը խնամուի Երեւանի հիւանդանոցին մէջ

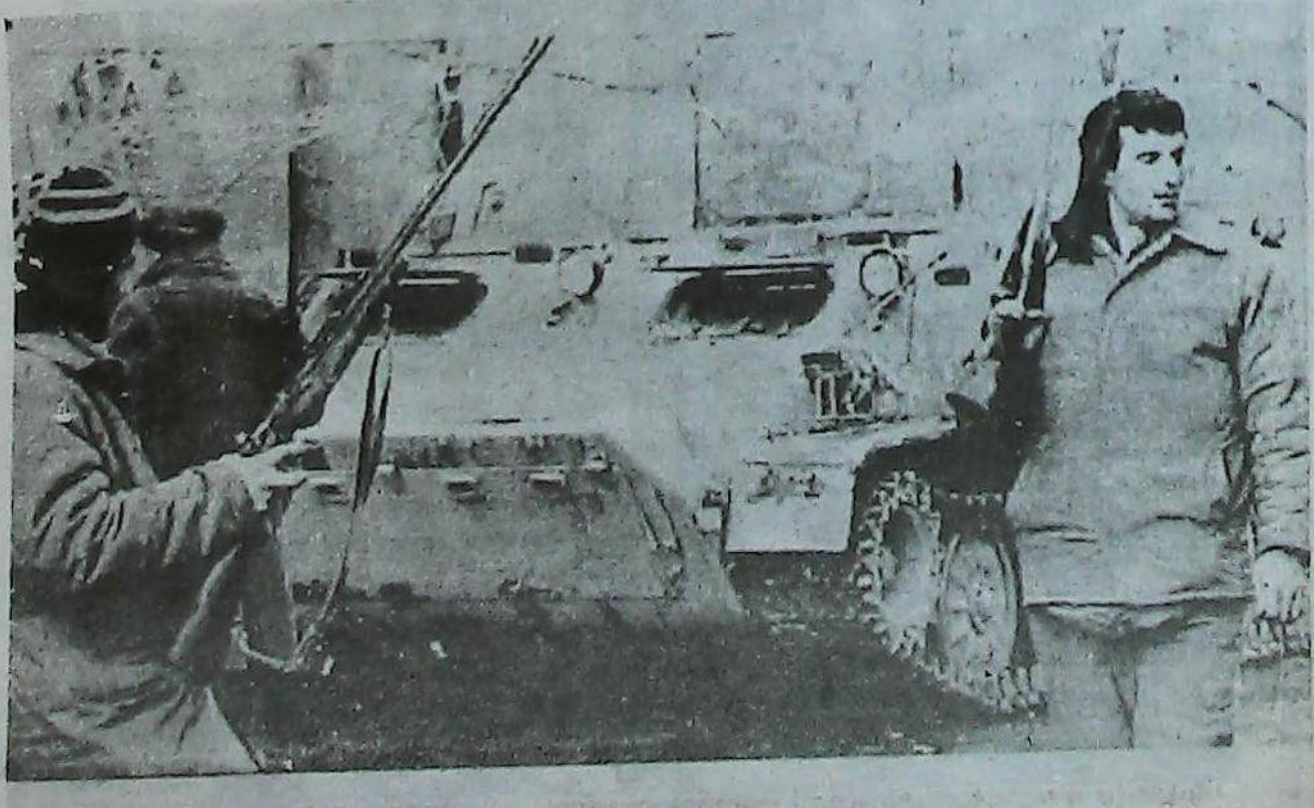

Հայ զինեալ կամաւորներ, հրասայլերու կողքին, պարտականութեան վրայ

Խ. զօրքերու մուտքը՝ Ստեփանակերտ

Խ. ներքին ապահովութեան ուժը Պաքուի մէջ

Սեվետ բանակայիններ Պաքուի մէջ պատրաստ միջամտելու ազերի ծայրայեղ տարրերու վայրագութեանց

Հայ զինեալներու խումբ մը

Արցախի Ազգային Խորհրդի Զօրաշարժի Կոչը

Հայրենակիցներ:

Այժմ Ատրպէյճանում տեղի ունեցող աննախադէպ զանգուածային ջարդերն ու հայերի սպանութիւնները «Սումկայիթի» անմիջական շարունակութիւնն են, այդ հրէշաւոր ոճրագործութեան կազմակերպիչների անպատժելիութեան հետեւանքը: Ատրպէյճանի հանրապետութեան եւ ժողովրդական ճակատի ղեկավարների բացայայտ կոչերը, Պաքուի Լենինային Ղարաբաղի, Շաումեանի շրջանի եւ գետաշէնի ենթաշրջանի հայ բնակչութեան դէմ ուղղակի զինուած գործողութիւնները մեզ պարտաւորեցնում են պատրաստ լինել յետ մղելու ամէն մի ապպատակութիւն: Հայ ժողովրդի բախտի համար այս պատասխանատու ժամին մենք ձեզ համախմբման եւ արիութեան կոչ ենք անում: Ամէնուրեք պահանջւում է ուժերի ու միջոցների առաւելագոյն մոպիլիզացում բնակչութեան պաշտպանութեան համար: Ստեղծուած արտակարգ իրավիճակում անթոյլատրելի են չմտածուած գործողութիւնները, խուճապահարոյց լուրերի տարածումը: Հարկաւոր է անհրաժեշտ պայմաններ ստեղծել զինուած կոնֆլիկտների կանխման խնդիրը կատարող զօրային ստորաբաժանումների համար, կոնֆլիկտներ՝ որոնց մեծաթիւ զոհերի տեղիք են տուել, այդ թւում նաեւ զինծառայողների շրջանում:

Մեր ժողովուրդը բոլոր ժամանակներում պատուով եւ արժանապատուութեամբ է դիմագրաւել մեր հողը պղծելու ամէն տեսակ փորձերը:

Այդպէս կը լինի նաեւ այս անգամ:

ԼՂԻՄ-Ի ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

«Խորհրդային Ղարաբաղը Ազգային Խորհուրդի Մարմնի Օրկան

Արցախի Ազգային Խորհուրդը, իր Դեկտեմբեր 1ի որոշումով, «Խորհրդային Ղարաբաղ» (եւ անոր ռուսերէնը՝ «Սովետսկի Կարաբաղ») թերթը դարձուցած է իր պաշտօնական օրկանը:

Թերթին Ազգային Խորհուրդին ենթակայութիւնը անհրաժեշտ դարձած է Սահմանադրային կառուցուածքներու, – կուսակցութեան Մարզկոմ, Մարզգործկոմ, – լուծարքին պատճառով:

«Խորհրդային Ղարաբաղ»ի առաջին համարը լոյս տեսած է Ցունուարի 7ին:

Agence France-Presse

Ազերիները անցած են Պաքուի այս հայաբնակ փողոցէն...

Հարցազրոյց Յունուար 8-ի Ընդ. Անդամական Ժողովին Շուրջ

Անցեալ 3 Յունուարին տեղի ունեցած Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ ընդհանուր անդամական ժողովին, որուն մասնակցեցան 226 անդամներ —209 Հ.Յ.Դաշնակցութեան շարքային կամ հետեւորդ:

Այս առթիւ խմբագրութիւնս հանդիպում մը ունեցաւ գաղութիս ազգայիններէն Պրն. Կարպիս Տէրեպեանի հետ:

Պրն. Տէրեպեան, որ կը պատկանի Հ.Յ.Դաշնակցութեան, գաղութիս մէջ ծանօթ է, որպէս արդարասէր անձնաւորութիւն մը, որ իր անձնական հաւատամքը դարձուցած է գաղութիս բոլոր հատուածներուն խաղաղ ու ներդաշնակ համագործակցութիւնը:

Ընդհանուր անդամական ժողովին, արտայայտելով ոչ համակարծիք անդամներէ բաղկացած փոքրամասնութեան տեսակէտները, ան մի քանի անգամ ձայն առած է. երբեմն ենթարկուելով անվայել եւ անվայելուչ յարձակումներու. բայց եւ այնպէս ըրած է որոշ հարցումներ ու կատարած ճշդումներ, ներկայացնելով դըժգոհութիւններ քանի մը ապօրինութիւններու դէմ:

Շարունակութիւն եւ վերջ

ՀԱՐՑՈՒՄ.

Հայց.Առաք.Եկեղեցւոյ ներկայ վարչութիւնը (Հոգաբարձութիւնը) ըստ ձեզի, հարազատ կերպով կը ներկայացնէ՞ գաղութիս ամբողջ հայութիւնը, իր բոլոր հոսանքներով ու հատուածներով, ինչպէս նաեւ անոր շահերը:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.

22 տարիներ առաջ Դաշնակցութիւնը պայքար տարաւ հոգաբարձութիւնը գրաւելու համար եւ անկէ ասդին վարչութիւնը որ կը ներկայացնէ Հ.Յ.Դաշնակցութիւնը, կը գործէ կուսակցութեան հրահանգին տակ. Ո՞վ չի գիտեր այս իրողութիւնը:

Ըստ իրենց մտածելակերպին՝ ան որ իրենց համակիր է՝ հայ է, իսկ ամբողջ մնացեալը՝ գոյութիւն չունեցող հոգիներ են. Անոր ապացոյցը՝ Յունուար 8-ի անդամական ժողովն է, որուն մասնակիցներուն 90 առ հարիւրը Վալենթին Ալսինայի Խրիմեան Դպրոցի շրջանակէն էին, որոնք, վստահ եմ, չէին գիտեր թէ ինչո՞ւ համար եկած էին:

Ուրեմն՝ վարչութիւնը հեռու է ներկայացնելէ ընդհանուր գաղութիս շահերը. որոնք նոյնիսկ անոնց ամենէն վերջին մտահոգութիւնները չեն ներկայացներ:

ՀԱՐՑՈՒՄ.

Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ ներկայ վարչութիւնը ի՞նչ չափով հաւատարիմ է եկեղեցւոյ պայծառացման ու բարգաւաճման վարքագծին, ինչպէս նաեւ սկզբունքներուն:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.

Եկեղեցւոյ ներկայ վիճակին պատկերը մէջտեղն է. Ամէն ոք, համաձայն իր խղճին կրնայ դատել թէ բարգաւաճ է, կամ ոչ. Բայց՝ անոր մէջ տրամաբանական բան մը կայ. Ի՞նչպէս նման աղցանէ մը (ensalada) որ ներկայ վարչութիւնն է, կարելի է որ մեծ բան մը ըլլէ: Երբ վարչականներ կ'ընդունին առարկաներու նման տարուիլ-բերուիլ, եւ տեղի կու տան՝ ստոյգ է թէ որոշ շահեր կը հետապնդեն:

ՀԱՐՑՈՒՄ.

Ի՞նչ քաղաքական հաշիւներ կը հետապնդէ ան:

Ի՞նչ են առնչութիւնները Դաշնակցութեան հետ եւ յարաբերութիւնները այլ կուսակցութիւններու եւ կազմակերպութիւններու հետ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.

Բոլորս ալ գիտենք թէ՝ եկեղեցւոյ վարչութիւնը կ'իյնայ Դաշնակցութեան ուղղակի հայեցողութեան տակ եւ կը գործէ այս վերջինին անունով, եւ կուսակցութիւնը կը նշանակէ անոր անդամները:

Վարչութիւնը կը գործածէ եկեղեցւոյ առանձնաշնորհները եւ ընձեռած լայն հնարաւորութիւնները: Պետութեան առջեւ կը ներկայանայ անունովը ամբողջ գաղութին: Կ'օգտագործէ գաղութիս, այս երկրին մէջ, վաստկած վարկն ու հեղինակութիւնը: Կը խօսի նաեւ ընդհանուր հայութեան անունով: Յաճախ ալ այդ բոլոր հնարաւորութիւնները կը գործածէ անձնական գործի եւ շահի ճամբաներ բանալու գծով:

ՀԱՐՑՈՒՄ.

Ձեր տարիներու ազգային գործունէութեան փորձառութեան լոյսին տակ, ու նկատի առած ներկայ դրութիւնը՝ լաւատե՞ս էք ապագայի նկատմամբ: Օր մը, կրնա՞յ փոխուիլ, եւ ինչպէ՞ս, այսօրուան կացութիւնը: Ի՞նչ կը մտածէք եւ ի՞նչ է ձեր յանձնարարութիւնը այս գծով:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.

Իմ անձնական փորձառութեամբս, կը հաստատեմ թէ գաղութս ունի մեծ կարելիութիւններ, որոնց ճիշդ եւ իմաստուն գործածութիւնը կրնայ յանգիլ դրական արդիւնքներու:

Կը կարծեմ թէ հիմնական պայմանը լաւ ապագայի մը համար համերաշխ գործակցութիւնն է: Այս ըսելով կը հասկնամ իրա՛ւ համերաշխութիւն, եւ ոչ թէ աղուէսային ու կեղծ համերաշխութիւն:

Յանձնարարութիւնս ան է որ բոլորը լայնամիտ ու հանդուրժող մերձեցում ցուցաբերեն երբ կ'աշխատին գաղութին ու հայութեան գերագոյն շահերուն ի խնդիր:

ՀԱՐՑՈՒՄ.

Ինչպէ՞ս կը տեսնէք Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ դերը գաղութիս մէջ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.

Առանց մեծ հաւատացեալ մը ըլլալու, կ'ընդունիմ հայ եկեղեցւոյ դրական դերը հայ ժողովուրդի կեանքէն ներս, ինչպէս անցեալին, նոյնպէս ալ այսօր: Սկզբունքով, կը պաշտպանեմ անկախ գոյութիւնը՝ բոլոր կազմակերպութիւններուն: Եկեղեցին անկախ կազմակերպութիւն մըն է: Մեր պատմութեան ամենէ դժուար օրերուն հայ ժողովուրդը անոր շուրջը պատսպարուեցաւ: Իբրեւ կազմակերպութիւն՝ ան իր դերը արդիւնաբերօրէն կատարելու համար պէտք ունի անկաշկանդ գործելու հնարաւորութեան: Իսկ եթէ եկեղեցին եւ ժողովուրդը ջանան արդարօրէն ու համերաշխութեամբ իրարու միացնել հոգեւոր եւ աշխարհիկ ուժերը՝ ապա միակ օգտըւողը, անկասկած, կ'ըլլայ ամբողջ հայութիւնը:

Առանց այս արդար ու համերաշխ գործունէութեան մեր գաղութը ապագայ չունի:

Հայկական Ցեղասպանութենէն Վերապրողներ Կը Փնտրուին՝ Բանաւոր Պատմութեան Հարցազրոյցներու Համար

Փրոֆ. Ռիչըրտ Յովհաննէսեան, Հայկական ցեղասպանութենէն վերապրած եւ 1915էն առաջ Օսմանեան կայսրութեան մէջ ծնած անձեր կը փնտրէ, անոնց յուշերը հարցազրոյցի միջոցաւ ձայներիզի վրայ արձանագրելու համար:

Յառաջիկայ ամիսներուն, Փրոֆ Յովհաննէսեանի բանաւոր պատմութեան դասընթացքին հետեւող ուսանողներ պիտի ժամադրուին վերապրողներու հետ, եւ անոնց բնակարանին մէջ ձայներիզի վրայ պիտի արձանագրեն անոնց վկայութիւնները: Հարցազրոյցները տեղի պիտի ունենան 1990 Յունուար, Փետրուար ու Մարտ ամիսներու ընթացքին:

Եու. Սի. Էյ. Էյ.-ի Հայկական Բանաւոր Պատմութեան հաւաքածոն ներկայիս աւելի քան 500 նման հարցազրոյցներ կը պարփակէ: Փրոֆ. Յովհաննէսեան յոյս ունի, որ յառաջիկայ ամիսներուն կատարուելիք հարցազրոյցները աւելի եւս պիտի ճոխացնեն հաւաքածոն:

Այս առթիւ Յովհաննէսեան նշեց որ «վերապրողներու մեծ մասը տեղեկութիւններով ճոխ, սակայն եւ այնպէս տակաւին չարձանագրուած յուշեր ունին իրենց բնօրրանին, տան եւ համայնքին մասին, ըլլայ Ցեղասպանութենէն առաջ, կամ՝ անոր յաջորդող ժամանակաշրջաններուն: Կարեւոր է եւ այժմէական, որ մենք իրենց իսկ բառերով ու ձայնով, կարելի եղած չափով պահպանենք անոնց այս փորձառութիւնը: Ժամանակը մեր դէմ կ'աշխատի, նկատի ունենալով, որ անցնող իւրաքանչիւր տարի աւելի եւս կը նօսրացնէ վերապրողներու վտիտ շարքերը»:

Կը քաջալերենք, որ այս յուրը կարդացողները նախապէս չհարցուփորձուած եւ իրենց յուշերը արձանագրել փափաքող իրենց վերապրող ազգականներուն ու բարեկամներուն անունները փոխանցեն, հեռաձայնելով հետեւեալ թիւերուն.

Օրուան ընթացքին՝ (213)825-3375

Երեկոյեան՝ (818)501-4335,

Միացեալ Նահանգներ:

Ընդունելութիւն Հայաստանի ԿԿ Կենտկոմում

Յունուարի 8-ին, Հայաստանի Կոմկուսի Կենտկոմի առաջին քարտուղար Սուրէն Յարութիւնեանը ընդունեց հանրապետութիւնում հիւրընկալուող Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան նախագահ Տիկ. Լուիզ Սիմոն Մանուկեանին, որը հայրենիք է ժամանել աղէտի գօտու օգնութեան աշխատանքների ընթացքին ծանօթանալու, տեղական իշխանութիւնների հետ դրա յետագայ ուղղութիւնները տեղում որոշելու համար:

Զրոյցի ընթացքում Ս. Յարութիւնեանը բարձր գնահատեց բարեգործական այս Միութեան ափոխարինելի օգնութիւնը, եւ յատկապէս Մանուկեանների ընտանիքի ներդրումը այդ գործում: Ընդգծուեց, որ հեղինակաւոր այս Միութեան աջակցութիւնը ոչ միայն կարեւոր է, այլեւ անհրաժեշտ: Դա նաեւ աղէտեալ հայրենակիցների հոգեւոր վերականգնման կարեւոր նեկուցներից է, ու յաւագոյն հնարաւորութիւնն ամրապնդելու աշխարհով մէկ սփռուած հայերի կապը հայրենիքի հետ: Իրան առաւել կը նպաստի շուտով Երեւանում բացուելիք Միութեան ներկայացուցչութիւնը:

Վերջում, Ս. Յարութիւնեանը Լուիզ Սիմոն-Մանուկեանին յանձնեց **«Հայկական ԽՍՀ-ի երկրաշարժի գօտում փրկարար ու վերականգնողական աշխատանքներին եռանդուն մասնակցելու համար»** յուշամետալ, եւ Հայկական ԽՍՀ Գերագոյն Խորհրդի եւ հանրապետութեան Նախարարների խորհրդի շնորհակալագիրը՝ հայաստանեան բարեգործական գնահատելի գործունէութեան համար:

Հանդիպմանը մասնակցում էին ՀԿԿ Կենտկոմի քարտուղար Գալուստ Գալոյեանը, Սփիւռքահայութեան հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէի նախագահ Կարլէն Դալլաքեանը:

Երեւան, 10 Յունուարի 1990

«[illegible]»

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Մեր երկիրը նորից սուգի մէջ է:

Խոր վշտով տեղեկացնում ենք ձեզ, որ վերջին օրերին Ատրպէյճանում՝ յատկապէս Շահումեան շրջանում, Գետաշէնում ու Պաքուում յարձակումներ կատարուեցին հայ խաղաղ ազգաբնակչութեան վրայ՝ կազմակերպուած Ատրպէյճանի Ժողովրդային Ճակատի Շարժման կողմից:

Առ այսօրուան տուեալներով 32 հայ զոհուածներ կան, եւ աւելի ծանր վիրաւորներ: Հայաստանը կրկին շրջափակուած է: Երէկ, բանակային մեծ ուժեր եկած են պահպանելու անվտանգութիւնը:

Կը հրաւիրենք, որ մեր բոլոր եկեղեցիներում հոգեհանգստեան արարողութիւններ կատարուեն զոհեալների հոգիների խաղաղութեան եւ Հայոց կեանքի ու արդար իրաւունքների պաշտպանութեան համար:

Տէր կեցո Դու զՀայս:

Օրհնութեամբ՝

ՎԱԶԳԷՆ ԱՌԱՋԻՆ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ»

JUVENTUD Y FUTURO

Reflexiones con motivo de la Asamblea General del consejo directivo de la Iglesia Armenia

.Mi alma no estaba oprimida. Lo que dolía en mi corazón era la comedia representada bajo el nombre de Asamblea General, en la sala del Centro Armenio.

.Sentía verguenza y remordimiento ante tanta injusticia, furor partidario y venenoso fanatismo, exibición de fuerza violenta y sarcástico cinismo.

Y todo esto para confirmar una soberanía sobre la Iglesia.

¡ Qué noble lucha !

.Quizás a muchos, sobre todo a los extraños, parezca irrazonable, ridículo y, más aún, incomprensible. Pero para los actores, no hay en la colectividad un problema más primordial y vital.

.Ellos, a todo costo, pisoteando toda comprensión y todos los principios morales, dejando de lado conciencia y pudor, escupiendo sobre gestos sublimes tales como la solidaridad y la amistad de la armenidad, reconocimiento y respeto del derecho del Prójimo, han convertido en obsesión la confirmación de su dominio sobre la colectividad por medio de la Iglesia.

.Pasión por someter y dominar a quién ? Para qué ? Cuándo ?

.Dominar al prójimo. El dominio del armenio sobre el armenio.

Para imponer su opinión y su voluntad unilaterales.

.Al fin del siglo XX, cuando todo el mundo cree y tiende a curar las antiguas y nuevas heridas de nuestro pueblo uniendo sus fuerzas, corresponde unirse y luchar por un Justo y mejor futuro.

.Y el corazón duele más aún cuando se advierte que en todo este montaje participan activamente personas cultas, de nivel universitario y un número importante de jóvenes.

Jóvenes ! Jóvenes!

.Mi palabra está sobre todo dirigida a ustedes. Ustedes son el futuro de nuestro pueblo; si si manifiestan bien y se enrolan en causas nobles y sublimes. Si se convierten en combatientes de la justicia, nuestro pueblo tendrá hijos dignos que isnpiren orgullo, que habrán de realizar logros positivos.

.Por el contrario, si aspiran sólo al fraude y a la vileza, a un comportamiento de discriminación y de intriga que opongan al armenio contra el armenio, esos actos cobardes producirán la decadencia del nivel colectivo cualitativo de nuestro pueblo, acelerando su estancamiento y retroceso.

.Durante las elecciones, viendo sus brazos clavados en el aire, mi alma se alegraba, pero cuando yo me daba cuenta de que esos no eran los poderosos y nobles brazos levantados en Stepanagerd y Erevan, sino simplemente brazos ofuscados por la pasión partidaria, levantados en la antigua sala "Centro Armenio", mi corazón se apretaba y lloraba.

¿ Dónde estaba su conciencia ? ¿Cómo no pensaban que mientras ustedes, alrededor de cien Jóvenes, estaban en la sala del Centro Armenio, centenares de jóvenes armenios, como ustedes, no estaban allí ?

.Con muchos de ellos ustedes son parientes, compañeros y amigos; a menudo se encuentran, juntos pasan el tiempo.

Acaso olvidaron que mañana mismo podría encontrarles, mirar a los ojos de ellos ?

.Probablemente a menudo tuvieron con ellos, animados por la convicción, juveniles charlas ideológicas, impregnadas del más alto ideal.

A menudo conversaron con ellos sobre los problemas internacionales —argentinos y armenios—, pensando la forma de cambiar el mundo y sus injusticias con una actitud juvenil decisiva.

.Juntos soñaron y concibieron proyectos para el futuro. ¿ Qué van a decirles ? Qué explicación van a darles ?

Todos ustedes son ciudadanos argentinos. Ante la ley tienen derechos y obligaciones iguales. Si alguien trata de violar ses derechos cívicos, ustedes, con justicia, protestan y luchan contra tales abusos. Y se unen en esta lucha, y unen sus fuerzas. ¡ Que noble actitud !

¿ Por qué no demuestran la misma conducta para establecer la justicia y la igualdad ?

.En la Asamblea, el sarcasmo que aparecía en la cara de sus superiores y líderes tenía dos significados:

La primera, que la mayoría de los participantes pertenecía a una sola facción de la colectividad. No podría ser de otra manera, dada la situacion actual de las listas de socios.

La segunda, y la más importante, es que ellos, mirándolos a ustedes, se alegraban de haber podido envenenar sus almas.

.Despiértense ¡ No es tarde. No sigan a la generación precedente y no repitan sus errores.

No dejen que intoxiquen sus almas. Que la disensión de la armenidad, hoy, no continúe en el futuro.

.Mucho de esto depende de cada joven armenio.

.Supe con alegría que, en un reciente Congreso Juvenil, se hizo a los Jóvenes un llamado de "regreso al país". Felicito a los autores de esta eniciativa, porque la Patria necesita brazos y mentes poderosos y capaces.

.Pero si hubiera jóvenes que van a trasladar a Armenia sus métodos, concepciones y comportamiento partidarios, ello provocaria disensiones. Y a estos hijos la patria no los necesita.

.El secreto del éxito de la lucha de largos años por Artsaj, está en la unidad del pueblo. Los enemigos, que creían conocer bien al pueblo armenio, trataron de utilizar el arma considerada como más sutil, esto es la disensión de la armenidad, levantar a los partidos los unos contra los otros, para debilitarlos y de este modo ahogar la lucha y obstaculizar la solucion del problema.

.Fracasaron, no pudieron encontrar una armenidad distinta de la que conocían. La armenidad estaba unida.

Habrá distintas opiniones para el trabajo pero en la lucha está la unión.

.Soy optimista en lo que hace a la juventud de la Diáspora y la de nuestra colectividad. Ella tiene desarollo e inteligencia como para no dejar que los intentos de convertirlos en simples instrumentos tengan éxito.

Mons. Grikoris Puniatian

Isabel Tchalian

TARTA DE CEBOLLAS

Masa:

300 grs. de harina leudante, sal y pimienta a gusto,
100 grs. de margarina,
75 cc. de agua fría.

Relleno;

40grs. de manteca, 3 cebollas, 1/2 cucharón de caldo, 1/2 taza de queso rallado, 200 grs. de queso cuartirolo. 200 grs. de crema de leche.

Preparación;

Formar la masa y forrar la tartera previamente enmantecada y enharinada. Rehogar en manteca la cebolla cortada en fina juliana, remojarla con el caldo y cocinarla unos minutos cuidando que la cebolla no tome color.

Una vez tiernizadas las cebollas, disponer esta preparación sobre la masa de la tartera y esparcir el queso rallado, agregando las láminas de queso cuartirolo y la crema.

Se cubre todo con el resto de la masa y se cocina al horno por alrededor de 30 minutos.

OTRA VEZ ESTAMOS EN CONTACTO

Cumplido nuestro tiempo anual de vacaciones, *volvemos* a ponernos en contacto con nuestros lectores, y lo hacemos con reparadas energías y renovado entusiasmo.

Al estar nuevamente juntos hacemos llegar, a todos, nuestro cordial saludo.

(viene de pag. 5

LA JUVENTUD OPINA

opinión pública nacional sobre la continuidad histórica que representan estas matanzas, las cuales viene realizando el panturanismo con anterioridad a 1915.

Difundir en los lugares de trabajo, estudio (léanse fábricas, oficinas, universidades) el carácter del conflicto y la naturaleza del mismo, poniendo en claro la postura pacifista y domocrática del pueblo armenio.

Mantener a las organizaciones, Instituciones etc., en estado de deliberación "permanente", para satisfacer de inmediato las necesidades y requerimientos del pueblo de la Madre Patria.

La gran mayoría de las organizaciónes armenias de la Diáspora se han inclinado por esta tercera opción, entendiendo que su misión no es únicamente sostener Instituciones, Organizaciones, etc., o traer cantantes y poetas de la Madre Patria, sino que es estar al servicio del pueblo de la misma, imperen las condiciones que imperen y en cualquier situación, por más riesgosa que sea.

Entre ellas la UGAB, principal Institución armenia de la Diáspora, para quien estos objetivos no constituyen ninguna "novedad" en sus 84 años de patriótica existencia.

Los acontecimientos sucedidos desde febrero de 1988 hasta la fecha, no han hecho sino demostrar que el pueblo armenio no sólo apoya el proceso democrático en la URSS., sino que exige su profundización.

Paralelamente plantea sus requerimientos en forma pacífica, basándose en la movilización popular, el respeto a la legalidad y al orden constitucional, con el objeto de lograr mayor participación en las decisiones que hacen a su futuro. Si ha debido salir de estas vías no ha sido por su responsabilidad.

Las últimas informaciones nos hablan de un pueblo que, sin armas o con armas para defenderse, no permitirá más crímenes impunes.

No permitirá otro abril de 1915.

Mardiros Sarafian

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redacción y Administracion
Gorriti 4804
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun a Vier
de 10.00 a 19.00 hs

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
Nº 78.836
Director
NAHABET NAHABETIAN
Corresponsalía, recepción de avisos y suscripciones en
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579 - San Pablo
T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Tanielian
Benito Blanco 675 Ap. 201
T.E.: 70-3114 Montevideo